

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส
ตามอายุ เพศ และ ความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง โดยมีบทบาททางสังคมของผู้พูดและผู้ฟังเป็นปัจจัยหนึ่งกำหนดดังกล่าวมาแล้วใน 2.3 นอกจากนี้บทบาททางสังคมที่เป็นปัจจัยที่กำหนดการใช้คำเรียกขานแล้ว อายุ เพศ และความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟังอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้รูปแบบคำเรียกขานแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาศึกษาว่าอายุ เพศ และความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟังจะเป็นปัจจัยกำหนดการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสเช่นเดียวกับในภาษาไทยที่ศึกษาไว้ในบทที่ 3 หรือไม่ ซึ่งผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

5.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสจำแนกตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทยที่จำแนกตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง (ดู 3.1) พบว่า การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 51 (ดูภาคผนวก ค) แสดงจำนวนการปรากฏคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสทั้ง 25 รูปแบบตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง โดยช่องตามแนวตั้งแสดงรูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส ช่องตามแนวนอนแสดงอายุของผู้พูดตามบทบาททางสังคมซึ่งมี 10 บทบาท หนึ่งบทบาทของผู้พูดที่นำมาวิเคราะห์คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟังคือ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา สามี ภรรยา เพื่อน คู่รัก คนรู้จักกัน คนไม่รู้จักกัน ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ เนื่องจากความสัมพันธ์

ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังสามารถแปรไปตามอายุของบทบาทเหล่านี้ได้

จากตารางที่ 51 (ดูภาคผนวก ค) จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขาน
ในภาษาฝรั่งเศสตามอายุของผู้พูดที่สัมพันธ์กับผู้ฟังมีรูปแบบดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้บังคับบัญชา
กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามอายุ

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียก
ผู้ใต้บังคับบัญชาตามอายุ

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาที่มีอายุมาก
กว่า เท่ากัน และน้อยกว่า ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาของตน มีรูปแบบดังตารางที่ 52

ตารางที่ 52 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียก
ผู้ใต้บังคับบัญชาตามอายุ

52.1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

52.2 ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	46.4	1.	ชื่อ	62.2
2.	อาชีพ/ตำแหน่ง	16.1	2.	คำนำหน้า+นามสกุล	11.3
3.	คำนำหน้า	7.1	3.	นามสกุล	5.6
	ยศ	7.1	4.	ยศ	3.8
	คำนำหน้า+นามสกุล	7.1		อาชีพ/ตำแหน่ง	3.8
4.	นามสกุล	5.4		อ./ต.+นามสกุล	3.8
	อ./ต.+นามสกุล	5.4		คำขยายฯ+ชื่อ	3.8
5.	วลีแสดงความรู้สึก	3.6	5.	คำนำหน้า	1.9
6.	คำขยายฯ+ชื่อ	1.8		วลีแสดงความรู้สึก	1.9
				คำนำหน้า+ชื่อ	1.9

52.3 ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	77.1
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	14.3
3.	นามสกุล	5.7
4.	คำนำหน้า	2.9

จากตารางที่ 52 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาของตนตามอายุ มีรูปแบบดังนี้คือ ผู้บังคับบัญชาจะเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ชื่อ เช่น Chantal (ชองตาล) มากที่สุด โดยไม่คำนึงว่าผู้บังคับบัญชามีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้ใต้บังคับบัญชาของตน อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาอายุมากกว่าใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่าเป็นอันดับสอง ในขณะที่ผู้บังคับบัญชาอายุเท่ากันและน้อยกว่า เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีอายุเท่ากันและมากกว่าตนด้วย คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Diouf (คุณดีอูฟ) มากเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 11.3 และ ร้อยละ 14.3) ตามลำดับ ในขณะที่ผู้บังคับบัญชาอายุมากกว่าใช้ คำนำหน้า+นามสกุล เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่าเพียง ร้อยละ 7.1 แต่ใช้ คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) มากกว่า (ร้อยละ 7.1) เมื่อเปรียบเทียบการใช้ คำนำหน้า ที่ผู้บังคับบัญชาอายุเท่ากันหรือน้อยกว่าใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาอายุเท่ากันหรือมากกว่า (ร้อยละ 1.9 และร้อยละ 2.9) ตามลำดับ ส่วน ยศ เช่น Sergent (สิบเอก) วลีแสดงความรู้สึก เช่น Chéri(ที่รัก) คำขยาย+ชื่อ เช่น Mon petit Trévisse (เทรวิสที่รัก) อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เช่น Docteur Zellmever (หมอแซล-เมเยอร์) เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาอายุมากกว่าหรือเท่ากันใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากันโดย ยศ วลีแสดงความรู้สึก และ อาชีพ/ตำแหน่ง+

นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาอายุมากกว่าใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่า เป็นปริมาณที่มากกว่าเมื่อใช้โดยผู้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากับผู้ใต้บังคับบัญชา ในขณะที่เดียวกันผู้บังคับบัญชาอายุเท่ากับผู้ใต้บังคับบัญชาจะใช้คำขยาย+ชื่อ มากกว่า วลีแสดงความรู้สึก ตามลำดับ สำหรับ นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาโดยไม่คำนึงว่าตนจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า เช่น เดียวกับการใช้ชื่อ แต่มีปริมาณการใช้น้อยกว่าคือ ร้อยละ 5.4 ร้อยละ 5.6 และ ร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามอายุ

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้เรียกผู้บังคับบัญชาของตน มีรูปแบบดังตารางที่ 53

ตารางที่ 53 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามอายุ

53.1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

53.2 ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	อาชีพ/ตำแหน่ง	52.3	1.	อาชีพ/ตำแหน่ง	38.4
2.	วลีแสดงความรู้สึก	15.9	2.	คำนำหน้า	18.5
	คำขยาย+ชื่อ	15.9		คำนำหน้า+อ./ต.	18.5
3.	คำนำหน้า	6.8	3.	คำนำหน้า+นามสกุล	7.7
	ชื่อ	6.8	4.	ยศ	4.6
4.	คำนำหน้า+ชื่อ	2.3		อ./ต.+นามสกุล	4.6
			5.	ชื่อ	3.1
				คำขยาย+ชื่อ	3.1
			6.	วลีแสดงความรู้สึก	1.5

53.3 ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	อาชีพ/ตำแหน่ง	61.4
2.	คำนำหน้า+อ./ต.	15.9
3.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	9.1
4.	ยศ	8.0
5.	คำนำหน้า	3.4
6.	ชื่อ	1.1
	วลีแสดงความรู้สึก	1.1

จากตารางที่ 53 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามอายุ มีรูปแบบดังนี้คือ อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Patron (เจ้านาย) Commandant (ผู้บังคับบัญชา) เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชามากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยไม่คำนึงว่าผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า ผู้บังคับบัญชา แม้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีอายุเท่ากับผู้บังคับบัญชาจะใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นปริมาณที่น้อยกว่า (ร้อยละ 38.4) เมื่อเทียบกับที่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีอายุมากกว่า และน้อยกว่าใช้เรียกผู้บังคับบัญชาของตน (ร้อยละ 52.3 และ ร้อยละ 61.4 ตามลำดับ) ส่วนรูปแบบที่พบว่ามีการใช้เป็นคำเรียกขานอันดับรองลงมา คือ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma Chérie (ที่รัก) และ คำขยายฯ+ชื่อ เช่น Pauvre Violaine (วิโอแลนที่น่าสงสาร) ซึ่งผู้ใต้บังคับบัญชาอายุมากกว่าใช้เรียกผู้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่าของตนมากเป็นอันดับสอง ในขณะที่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีอายุเท่ากันหรือน้อยกว่าผู้บังคับบัญชา จะใช้ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur Le Ministre (ท่านรัฐมนตรี) มากเป็นอันดับสอง แต่ผู้ใต้บังคับบัญชาอายุมากกว่าจะไม่ใช้ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เรียกผู้บังคับบัญชา

อายุน้อยกว่าเลย และการใช้ คำนำหน้า เช่น Madame (คุณนาย) เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากับตน มากกว่าที่ผู้ใต้บังคับบัญชาอายุมากกว่าหรือน้อยกว่าผู้บังคับบัญชาของตนใช้เป็นคำเรียกขาน สำหรับ คำนำหน้า+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากับตน แต่ไม่ปรากฏเมื่อใช้โดยผู้ใต้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ พบว่ามีปริมาณการใช้น้อยเมื่อเทียบกับรูปแบบอื่น ๆ

5.1.2 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างสามีกับภรรยา
ตามอายุ

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่สามีใช้เรียกภรรยาตามอายุ
การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่สามีใช้เรียกภรรยาตามอายุที่พบในข้อมูลมีเพียงคำเรียกขานที่สามีใช้เรียกภรรยาที่มีอายุเท่ากัน โดยมีรูปแบบดังตารางที่ 54

ตารางที่ 54 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่สามีใช้เรียกภรรยาตามอายุ

54.1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

54.2 ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
	ไม่พบในข้อมูล		1.	ชื่อ	65.5
			2.	วลีแสดงความรู้สึก	27.5
			3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	3.5
			4.	คำขยายฯ+อ./ต.	3.5

54.3 ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
	ไม่พบในข้อมูล	

จากตารางที่ 54 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสนั้นปรากฏเฉพาะคำเรียกขานที่สามีใช้เรียกภรรยาที่มีอายุเท่ากับตน ซึ่งมีรายละเอียดดังที่กล่าวมาแล้วใน 4.4.3 ก.

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ภรรยาใช้เรียกสามีตามอายุ การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ภรรยาใช้เรียกสามีตามอายุที่พบในข้อมูลมีเพียงคำเรียกขานที่ภรรยาใช้เรียกสามีที่มีอายุเท่ากัน เช่นเดียวกับ 5.1.2 ก โดยมีรูปแบบดังตารางที่ 55

ตารางที่ 55 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ภรรยาใช้เรียกสามีตามอายุ

55.1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
	ไม่พบในข้อมูล	

55.2 ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	64.3
2.	วลีแสดงความรู้สึก	23.8
3.	คำขยายฯ+ชื่อ	11.9

55.3 ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
	ไม่พบในข้อมูล	

จากตารางที่ 55 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสนั้นปรากฏเฉพาะคำเรียกขานที่ภรรยาใช้เรียกสามีที่มีอายุเท่ากันกับตนซึ่งมีรายละเอียดดังที่กล่าวมาแล้วใน 4.4.3 ข.

5.1.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนตามอายุ
คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนอายุมากกว่า น้อยกว่า และเท่ากันใช้เรียกขานกันและกัน มีรูปแบบดังตารางที่ 56

ตารางที่ 56 ค่าเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานกันตามอายุ

56.1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

56.2 ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	81.1	1.	ชื่อ	60.1
2.	อาชีพ/ตำแหน่ง	9.4	2.	คำขยายฯ+ชื่อ	14.0
3.	วลีแสดงความรู้สึก	3.0	3.	คำขยายฯ+อ./ต.	10.5
4.	คำนำหน้า	1.3	4.	อาชีพ/ตำแหน่ง	5.6
	นามสกุล	1.3	5.	คำนำหน้า+นามสกุล	3.0
	อ./ต.+ชื่อ	1.3	6.	นามสกุล	2.1
	คำขยายฯ+อ./ต.	1.3		คำนำหน้า+ชื่อ	2.1
	คำขยายฯ+ชื่อ	1.3	7.	คำนำหน้า	1.4
			8.	วลีแสดงความรู้สึก	0.6
				อ./ต.+ชื่อ	0.6

56.3 ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	81.3
2.	วลีแสดงความรู้สึก	5.1
	คำขยายฯ+อ./ต.	5.1
3.	คำขยายฯ+ชื่อ	3.4
4.	คำนำหน้า+ชื่อ	1.7
	อ./ต. + นามสกุล	1.7
	ชื่อ+นามสกุล	1.7

จากตารางที่ 56 จะเห็นว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อนตามอายุ มีรูปแบบดังนี้คือ ชื่อ เช่น Amélie (อเมลี) เป็นคำเรียกขานที่เพื่อนใช้เรียกขานกันมากที่สุดโดยไม่คำนึงว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Mon ami (เพื่อน) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดอายุมากกว่า และเท่ากันใช้เรียกผู้ฟังที่เป็นเพื่อนและมีอายุน้อยกว่า และเท่ากัน แต่พบว่าผู้พูดอายุมากกว่าจะใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง เรียกเพื่อนอายุน้อยกว่า เป็นปริมาณมากกว่า คือร้อยละ 9.4 ในขณะที่เพื่อนอายุเท่ากันจะใช้เพียงร้อยละ 5.6 วลีแสดงความรู้สึก เช่น Chéri (ที่รัก) เป็นคำเรียกขานผู้พูดอายุน้อยกว่าใช้เรียกเพื่อนอายุมากกว่า ถึงร้อยละ 5.1 เป็นปริมาณมากกว่าที่ผู้พูดอายุมากกว่าและเท่ากันใช้เพื่อนอายุน้อยกว่าและเท่ากัน ซึ่งใช้เพียงร้อยละ 3.0 และร้อยละ 0.6 ตามลำดับ แต่เมื่อเพื่อนอายุเท่ากันจะใช้ คำขยายฯ+ชื่อ เช่น Mon Bon Serge (แซ่คนดี) และ คำขยายฯ+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Mon cher ami (เพื่อนรัก) มากกว่า วลีแสดงความรู้สึก คือ ร้อยละ 14.0 และร้อยละ 10.5 สำหรับคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ ที่เหลือ (ดูตาราง 56.1 ถึง

56.3) มีปริมาณการใช้ น้อยมากเมื่อเทียบกับรูปแบบอื่น ๆ

5.1.4 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคู่รักตามอายุ

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักอายุมากกว่า น้อยกว่า และเท่ากันใช้เรียกคู่รักของตน มีรูปแบบดังตารางที่ 57

ตารางที่ 57 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักใช้เรียกขานกันตามอายุ

57.1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

57.2 ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	56.4	1.	ชื่อ	66.7
2.	วลีแสดงความรู้สึก	43.6	2.	วลีแสดงความรู้สึก	31.1
			3.	คำขยายฯ+ชื่อ	2.2

57.3 ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	51.3
2.	วลีแสดงความรู้สึก	42.0
3.	ชื่อ+วลีฯ	3.2
4.	คำขยายฯ+ชื่อ	3.2

จากตารางที่ 57 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักใช้เรียกขานกันตามอายุนั้นมีรูปแบบที่ใช้ไม่ต่างกันใน 2 อันดับแรก กล่าวคือ ผู้พูด

เรียกคู่รักที่มีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือ น้อยกว่าตนด้วย ชื่อ เช่น Chantal (ชองตาล) Jean (ชอง) มากที่สุด (ร้อยละ 56.4 ร้อยละ 66.7 และ ร้อยละ 51.6 ตามลำดับ) รองลงมาคือ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Mon chéri Ma chérie (ที่รัก) (ร้อยละ 43.6 ร้อยละ 31.1 และร้อยละ 42.0 ตามลำดับ) การใช้คำเรียกขาน 2 รูปแบบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า คู่รักจะเรียกขานด้วย ชื่อ และ วลีแสดงความรู้สึก เป็นส่วนใหญ่โดยค่านึงถึงว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า นอกจากนี้ยังพบว่าผู้พูดที่มีอายุเท่ากันและอายุน้อยกว่าคู่รักของตนจะเรียกคู่รักด้วย คำขยาย+ชื่อ เช่น Cher Jean (ชองที่รัก) แต่ไม่ปรากฏการใช้ คำขยาย+ชื่อ ในหมู่คู่รักที่ฝ่ายหนึ่งมีอายุมากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง และคู่รักที่มีอายุน้อยกว่าคู่รักของตนจะเรียกคู่รักด้วย ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น Sacha chéri (ซาชาที่รัก) ได้เช่นกัน แต่ไม่ปรากฏรูปแบบดังกล่าวในหมู่คู่รักที่ฝ่ายหนึ่งมีอายุมากกว่าหรือเท่ากับอีกฝ่ายหนึ่ง

5.1.5 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จักตามอายุ

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันโดยฝ่ายหนึ่งมีอายุมากกว่า เท่ากับ หรือ น้อยกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 58

ตารางที่ 58 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันตามอายุ

58.1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

58.2 ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	41.1	1.	ชื่อ	38.0
2.	คำนำหน้า	20.8	2.	คำนำหน้า+นามสกุล	26.0
3.	คำนำหน้า+นามสกุล	11.2	3.	คำนำหน้า+ชื่อ/ต.	14.0
4.	ยศ	8.8	4.	คำนำหน้า	10.0
5.	วลีแสดงความรู้สึก	8.0	5.	อาชีพ/ตำแหน่ง	4.0
6.	อาชีพ/ตำแหน่ง	3.2	6.	วลีแสดงความรู้สึก	2.0
	คำขยายฯ+ชื่อ	3.2		ชื่อ+นามสกุล	2.0
7.	คำนำหน้า+ชื่อ	1.6		คำขยายฯ+ชื่อ	2.0
8.	นามสกุล	0.8	7.	ยศ	1.0
	ยศ+นามสกุล	0.8		คำขยายฯ+คำนำหน้า+นามสกุล	1.0

58.3 ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	38.7
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	15.0
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	14.0
4.	คำนำหน้า+อ./ต.	8.6
5.	คำนำหน้า	7.5
6.	คำนำหน้า+ชื่อ	6.4
7.	คำขยาย+ชื่อ	4.3
8.	นามสกุล	2.2
9.	ยศ	1.1
	วลีแสดงความรู้สึก	1.1
	คำขยาย+คำนำหน้า	1.1

จากตารางที่ 58 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันโดยไม่คำนึงว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีอายุมากกว่า เท่ากันหรือ น้อยกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง มีรูปแบบเหมือนกัน 9 รูปแบบ ดังนี้คือ ชื่อ เช่น Alex(อเล็กซ์) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังที่รู้จักกับตนมากที่สุด โดยไม่คำนึงว่าผู้พูดจะอายุมากกว่า เท่ากัน หรือ น้อยกว่าผู้ฟัง (ดูตาราง 58.1 ถึง 58.3) คำนำหน้า เช่น Mademoiselle (คุณผู้หญิง) Monsieur (คุณ) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดอายุมากกว่าใช้เรียกผู้ฟังอายุน้อยกว่าที่รู้จักกับตน มากเป็นอันดับสอง ในขณะที่ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Deleau (คุณเดอโล) เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสองเมื่อผู้พูดอายุเท่ากันหรือน้อยกว่าผู้ฟังที่รู้จักกับตน และใช้มากเป็นอันดับสาม เมื่อผู้พูดอายุมากกว่าใช้เรียกผู้ฟังอายุน้อยกว่าที่รู้จักกับตน แสดงให้เห็น

ว่า คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดอายุมากกว่าใช้เรียกผู้ฟังอายุน้อยกว่าที่รู้จักกับตน และ คำนำหน้า+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดอายุเท่ากันหรือน้อยกว่าใช้เรียกผู้ฟังที่รู้จักกับตนและมีอายุเท่ากันหรือน้อยกว่า อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Commandant (ผู้บังคับบัญชา) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดที่มีอายุน้อยกว่าใช้เรียกผู้ฟังอายุมากกว่าที่รู้จักกับตนเป็นปริมาณที่มากกว่า ผู้พูดอายุมากกว่าหรือเท่ากันกับผู้ฟัง (ร้อยละ 14 มากกว่าร้อยละ 3.2 และร้อยละ 4.0 ตามลำดับ) คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Monsieur Milo (คุณมิโล) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังที่รู้จักและมีอายุเท่ากันกับตน (ร้อยละ 14) เป็นปริมาณที่มากกว่าผู้พูดที่อายุมากกว่าและน้อยกว่าผู้ฟัง (ร้อยละ 1.6 และ 6.4 ตามลำดับ) ยศ เช่น Lieutenant (ร้อยโท) และ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Mon chéri (ที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดอายุมากกว่าใช้เรียกผู้ฟังอายุน้อยกว่าเป็นปริมาณที่มากกว่าผู้พูดมีอายุเท่ากันและน้อยกว่าผู้ฟัง (ดูตาราง 58.1 ถึง 58.3) คำขยาย+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าผู้ฟังที่รู้จักกับตนใช้ในปริมาณที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

5.1.6 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนไม่รู้จักตามอายุ

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จักที่ฝ่ายหนึ่งอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าอีกฝ่ายหนึ่งใช้เรียกขานกัน มีรูปแบบดังตารางที่ 59

ตารางที่ 59 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จักใช้เรียกขานกันตามอายุ

59.1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

59.2 ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	44.8	1.	คำนำหน้า	45.9
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	22.4	2.	คำนำหน้า+นามสกุล	18.9
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	15.5	3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	13.5
4.	คำขยายฯ+ชื่อ	6.9	4.	คำขยายฯ+ชื่อ	6.8
5.	ยศ	3.5	5.	คำนำหน้า+ชื่อ	4.0
	คำขยายฯ+คำนำหน้า	3.5		คำขยายฯ+คำนำหน้า	4.0
6.	คำนำหน้า+อ./ต.	1.7	6.	อ./ต.+นามสกุล	2.7
	คำนำหน้า+ชื่อ	1.7	7.	คำนำหน้า+อ./ต.	1.4
8.	นามสกุล	0.8		คำขยายฯ+คำนำหน้า+ชื่อ	1.4
	ยศ+นามสกุล	0.8		คำขยายฯ+อ./ต.+นามสกุล	1.4

59.3 ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	43.8
2.	คำนำหน้า+อ./ต.	15.0
3.	คำนำหน้า+นามสกุล	12.5
4.	อาชีพ/ตำแหน่ง	10.0
5.	คำนำหน้า+ชื่อ	7.5
6.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	6.2
7.	คำขยายฯ+ชื่อ	3.8
8.	อ./ต.+นามสกุล	1.2

จากตารางที่ 59 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จัก ใช้เรียกขานกันตามอายุมีรูปแบบดังนี้คือ คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) Madame (คุณนาย) เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกขานกันมากที่สุดในหมู่คนที่ไม่รู้จักโดย ไม่จำกัดอายุว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่ากัน คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Charpy (คุณชาร์ปี) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูด อายุมากกว่าและเท่ากันใช้เรียกผู้ฟังที่ไม่รู้จักกับตนซึ่งมีอายุน้อยกว่าและเท่ากันกับตน (ร้อยละ 22.4 และ ร้อยละ 18.9 ตามลำดับ) เป็นปริมาณที่มากกว่าเมื่อผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง (ร้อยละ 12.5) เช่นเดียวกับ อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (หมอ) ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังที่ไม่รู้จักกับตน เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่า หรือเท่ากับผู้ฟังมากกว่าผู้พูดที่อายุน้อยกว่า คือร้อยละ 15.5 และร้อยละ 13.5 ตามลำดับ แต่เมื่อผู้พูดมีอายุน้อยกว่าผู้ฟังจะใช้ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le juge (ท่านผู้พิพากษา) (ร้อยละ 15.0) มากกว่าการใช้

อาชีพ/ตำแหน่ง ตามลำดับ (ร้อยละ 10.0) และ คำนำหน้า+นามสกุล (ร้อยละ 12.5) นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้ คำขยาย+ชื่อ เช่น Mon cher Victor (วิคตอร์ที่รัก) มากกว่า คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Cher monsieur (คุณที่รัก) เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่าหรือเท่ากับผู้ฟัง ในขณะที่ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟังจะใช้ คำขยาย+คำนำหน้า มากกว่า คำขยาย+ชื่อ การใช้ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น M. Samuel (คุณซามูเอล) เป็นคำเรียกขานที่ใช้ในหมู่คนไม่รู้จัก เมื่อผู้พูดอายุน้อยกว่า เท่ากัน และมากกว่าผู้ฟังตามลำดับ

5.1.7 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับ ผู้รับบริการตามอายุ

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามอายุ

จากตารางที่ 51 (ดูภาคผนวก ค) จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการที่มีอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้เรียกผู้รับบริการมีการปรากฏในความถี่ที่น้อยมากเมื่อเทียบกับผู้พูดในบทบาทอื่นๆ จึงไม่น่าเสนอในตารางการใช้คำเรียกขานที่คิดเป็นร้อยละ คำเรียกขานที่ใช้มีรูปแบบดังนี้

ผู้ให้บริการอายุมากกว่าเรียกผู้รับบริการอายุน้อยกว่าด้วย คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) มากที่สุด (4 ครั้ง ใน 9 ครั้ง) รองลงมาคือ ชื่อ เช่น Jean (ชอง) และ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Vefour (คุณเวอร์ฟูร์) (3 ครั้ง และ 2 ครั้ง ใน 9 ครั้ง ตามลำดับ)

ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการที่มีอายุเท่ากันด้วย คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) มากที่สุด (5 ครั้ง ใน 15 ครั้ง) รองลงมา คือ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Saurel (คุณโซเรล) ใช้มากเป็นอันดับสอง (4 ครั้ง ใน 15 ครั้ง) คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Mon pauvre monsieur (คุณที่น่าสงสาร) ใช้มากเป็นอันดับสาม (3 ครั้ง ใน 15 ครั้ง) ชื่อ เช่น Benjamin (เบนจามิน) ใช้มากเป็นอันดับสี่ (2 ครั้ง ใน 15 ครั้ง) และ

คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le ministre (ท่านรัฐมนตรี)
ใช้น้อยที่สุดคือ 1 ครั้ง ใน 15 ครั้ง

ผู้ให้บริการอายุน้อยกว่าเรียกผู้รับบริการอายุมากกว่า ด้วย
คำนำหน้า เช่น Madame (คุณ) มากที่สุด (3 ครั้ง ใน 6 ครั้ง) รองลงมา
คือ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Charpy (คุณชาร์ปี) และ ชื่อ
เช่น Louis (หลุยส์) (2 ครั้ง และ 1 ครั้ง ใน 6 ครั้ง)

เมื่อพิจารณาคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการ
ใช้เรียกผู้รับบริการตามอายุ จะเห็นได้ว่า อายุไม่ใช่ปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขาน
ที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการ เนื่องจาก ผู้ให้บริการที่มีอายุมากกว่า
เท่ากัน และน้อยกว่า ต่างเรียกผู้รับบริการด้วย คำนำหน้า แต่อายุจะเป็น
ปัจจัยในการใช้ ชื่อ และ คำนำหน้า+นามสกุล ดังจะเห็นได้จาก ผู้ให้
บริการที่อายุมากกว่าเรียกผู้รับบริการที่อายุน้อยกว่าด้วย ชื่อ มากกว่าคำนำหน้า
+นามสกุล ในขณะที่ผู้ให้บริการที่อายุน้อยกว่าเรียกผู้รับบริการที่อายุมากกว่า
และผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการที่อายุเท่ากันด้วย คำนำหน้า+นามสกุล มากกว่า
ชื่อ

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้
บริการตามอายุ

จากตารางที่ 51 (ดูภาคผนวก ค) จะเห็นได้ว่าคำเรียก
ขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการที่มีอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้เรียก
ผู้ให้บริการมีการปรากฏในความถี่ที่น้อยมากเมื่อเทียบกับผู้พูดในบทบาทอื่น ๆ จึง
ไม่นำมาเสนอในรูปตารางการใช้คำเรียกขานที่คิดเป็นร้อยละ เช่นเดียวกับ
คำเรียกขานที่ใช้มีรูปแบบดังนี้

ผู้รับบริการอายุมากกว่าเรียกผู้ให้บริการอายุน้อยกว่า ด้วย
อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (หมอ) มากที่สุด (3 ครั้ง ใน 6 ครั้ง) รองลงมา
คือ ชื่อ เช่น Sylvie (ซิลวี) และ คำขยาย+คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง

เช่น *Pauvre madame le docteur* (คุณหมอมือหน้าสังสาร) (2 ครั้ง และ 1 ครั้ง ใน 6 ครั้งตามลำดับ)

ผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากันด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น *Docteur* (หมอ) มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง (6 ครั้ง ใน 16 ครั้ง) รองลงมา คือ ชื่อ เช่น *Ginette* (ชีแนตต์) ใช้มากเป็นอันดับสอง (3 ครั้ง ใน 16 ครั้ง) อันดับสาม ได้แก่ คำนำหน้า เช่น *Monsieur* (คุณ) คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น *Monsieur le ministre* (ท่านรัฐมนตรี) และ คำขยาย+ชื่อ เช่น *Cher Sören* (โซลองที่รัก) (2 ครั้ง ใน 16 ครั้ง เท่า ๆ กัน) อันดับสุดท้ายได้แก่ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น *Madame Valentin* (คุณวาลองแตง) (1 ครั้ง ใน 16 ครั้ง)

ผู้รับบริการอายุน้อยกว่าเรียกผู้ให้บริการอายุมากกว่า ด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น *Docteur* (หมอ) มากที่สุด รองลงมา คือ ชื่อ เช่น *Ginette* (ชีแนตต์) (6 ครั้ง และ 2 ครั้ง ใน 8 ครั้งตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามอายุ จะเห็นได้ว่า ผู้รับบริการที่มีอายุมากกว่า เท่ากันและน้อยกว่าผู้รับบริการ จะเรียกผู้รับบริการด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นส่วนใหญ่ และ ชื่อ เป็นอันดับรองลงมามากที่สุด แสดงให้เห็นว่า อายุ ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการใช้คำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการ

5.1.8 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง
จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟังจะเห็นได้ว่าอายุไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดการใช้คำเรียกขาน เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่า เท่ากับ หรือน้อยกว่าผู้ฟัง เมื่อพิจารณาจากรูปแบบคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งซึ่งแสดงว่าผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ ที่มีการใช้รองลงมาแต่มีรูปแบบแตกต่างกันตามอายุดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียกขานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบไม่สมมูล เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมนั้น โดย

ทั่วไปผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ชื่อ และ เมื่อพิจารณาตามอายุแล้ว ผู้บังคับบัญชาที่มีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้ใต้บังคับบัญชา ยังคงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาของตนด้วย ชื่อ มากที่สุดเช่นเดิม สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคม จะไม่มีรูปแบบแปรไปตามอายุ และโดยทั่วไปผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เมื่อพิจารณาตามอายุ ผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้บังคับบัญชาของตน ยังคงเรียกผู้บังคับบัญชาด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง มากที่สุดเช่นเดิม สรุปก็คือ อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคม จะไม่มีรูปแบบแปรไปตามอายุ

2. การใช้คำเรียกขานระหว่างสามีกับภรรยา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุสนั้นในการเก็บข้อมูลคำเรียกขานปรากฏเฉพาะคำเรียกขานที่ใช้ระหว่างสามีกับภรรยาที่อายุเท่ากัน ซึ่งเมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไปสามีและภรรยาต่างเรียกขานกันด้วย ชื่อ

3. การใช้คำเรียกขานระหว่างเพื่อน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุสนั้นเมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไป เพื่อนเรียกขานกันด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามอายุแล้ว ผู้พูดอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า ยังคงเรียกเพื่อนของตนด้วย ชื่อ มากที่สุดเช่นเดิม สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปเพื่อนใช้เรียกขานกันตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามอายุ

4. การใช้คำเรียกขานระหว่างคู่อริ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุสนั้นเมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไป คู่อริเรียกขานกันด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามอายุแล้ว ผู้พูดอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า ยังคงเรียกคู่อริของตนด้วย ชื่อ มากที่สุดเช่นเดิม สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปคู่อริใช้เรียกขานกันตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามอายุ

5. การใช้คำเรียกขานระหว่างคนรู้จัก ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบ

สมดุสนั้นเมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไป คนรู้จักเรียกขานกันด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามอายุแล้ว ผู้พูดอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า ยังคงเรียกคนรู้จักกับตนด้วย ชื่อ มากที่สุดเช่นเดิม สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปคนรู้จักใช้เรียกขานกันตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามอายุ

6. การใช้คำเรียกขานระหว่างคนไม่รู้จัก ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุสนั้นเมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไป คนไม่รู้จักเรียกขานกันด้วย คำนำหน้า และเมื่อพิจารณาตามอายุแล้ว ผู้พูดอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า ยังคงเรียกคนไม่รู้จักกับตนด้วย คำนำหน้า มากที่สุดเช่นเดิม สรุปก็คือ คำนำหน้า ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปคนไม่รู้จักใช้เรียกขานกันตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามอายุ

7. การใช้คำเรียกขานระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบเป็นกลาง เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมโดยทั่วไปผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการด้วย คำนำหน้า และเมื่อพิจารณาตามอายุ ผู้ให้บริการอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า ยังคงเรียกผู้รับบริการด้วย คำนำหน้า มากที่สุดเช่นเดิม สรุปก็คือ คำนำหน้า ซึ่งเป็นคำเรียกขานโดยทั่วไปที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามอายุ และโดยทั่วไปผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เมื่อพิจารณาตามอายุผู้รับบริการอายุมากกว่า น้อยกว่า หรือเท่ากัน ยังคงเรียกผู้ให้บริการด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง มากที่สุดเช่นเดิม สรุปก็คือ อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามอายุ

เมื่อพิจารณาคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังมากที่สุดในแต่ละบทบาทตามอายุดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าอายุไม่เป็นปัจจัยกำหนดใช้คำเรียกขานเมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้ฟัง กล่าวคือ คำเรียกขานที่ผู้พูดแต่ละบทบาทใช้เรียกผู้ฟังตามอายุนั้น มีรูปแบบเช่นเดียวกับรูปแบบที่ใช้โดยทั่วไป เมื่อดูภาพรวมตามบทบาททางสังคม

5.2 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่จำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทยที่จำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง (ดู 3.2) พบว่าการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 60 (ดูภาคผนวก ค) แสดงการปรากฏคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสทั้ง 25 รูปแบบตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง โดยช่องตามแนวตั้งแสดงรูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสและช่องตามแนวนอนแสดงเพศของผู้พูดกับผู้ฟังตามบทบาททางสังคมซึ่งมี 10 บทบาท หนึ่ง บทบาทของผู้พูดที่นำมาวิเคราะห์คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟังคือ ญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้น้อย ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อน คู่รัก คนรู้จัก คนไม่รู้จัก ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังสามารถแปรไปตามเพศของบทบาทเหล่านี้ได้

จากตารางที่ 60 (ดูภาคผนวก ค) จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟังมีรูปแบบแตกต่างกันไป โดยนำเสนอในลักษณะเดียวกับการแสดงรูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง ดังที่กล่าวไปแล้วใน 3.2 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อยตามเพศ

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยเมื่อจำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟังจัดได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

- ญาติผู้ใหญ่ชาย เรียกญาติผู้น้อยชาย
- ญาติผู้ใหญ่ชาย เรียกญาติผู้น้อยหญิง
- ญาติผู้ใหญ่หญิง เรียกญาติผู้น้อยชาย

- ญาติผู้ใหญ่หญิง เรียกญาติผู้น้อยหญิง
 คำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ชายใช้ เรียกญาติผู้น้อยชายและหญิง
 และญาติผู้ใหญ่หญิงใช้ เรียกญาติผู้น้อยชายและหญิง ดังแสดงในตารางที่ 61 และ
 62 ตามลำดับ

ตารางที่ 61 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่ชายใช้ เรียกญาติผู้น้อย
 ชายและหญิง

61.1 ญาติผู้ใหญ่ชายเรียกญาติผู้น้อยชาย 61.2 ญาติผู้ใหญ่ชายเรียกญาติผู้น้อยหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	66.7	1.	ชื่อ	44.0
2.	คำเรียกญาติ	28.6	2.	คำเรียกญาติ	16.0
3.	คำขยายฯ+ชื่อ	4.7		คำขยายฯ+คำเรียกญาติ	16.0
				คำขยายฯ+ชื่อ	16.0
			3.	วลีแสดงความรู้สึก	8.0

จากตารางที่ 61 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่ชายใช้ เรียกญาติผู้น้อยมีรูปแบบเหมือนกันใน 3 อันดับแรก แต่ต่างกันที่ปริมาณการใช้ดังนี้ คือ ชื่อ เช่น Jean (ชอง) Violaine (วิโวลแลน) และ คำเรียกญาติ เช่น Ma fille (ลูกสาว) Neveu (หลานชาย) เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ชายใช้ เรียกญาติผู้น้อยทั้งชายและหญิงมากเป็นอันดับหนึ่งและสองตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามมีแนวโน้มญาติผู้ใหญ่ชายใช้ ชื่อ และ คำเรียกญาติ เรียกญาติผู้น้อยชาย (ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 28.6 ตามลำดับ) มากกว่าใช้ เรียกญาติผู้น้อยหญิง (ร้อยละ 44.0 และร้อยละ 16.0 ตามลำดับ) ในขณะที่ คำขยายฯ+ชื่อ เช่น

Cher Pierre เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสาม แต่มีแนวโน้มที่ญาติผู้ใหญ่ ชายนำไปใช้เรียกญาติผู้น้อยหญิง (ร้อยละ 16) มากกว่าใช้เรียกญาติผู้น้อยชาย (ร้อยละ 4.7) ส่วน คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น Ma chère fille (ลูกสาวที่รัก) และ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยชายใช้เรียกญาติผู้น้อยหญิง โดย คำขยาย+คำเรียกญาติ มีปริมาณการใช้เท่ากับ คำขยาย+ชื่อ คือ ร้อยละ 16

ตารางที่ 62 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่หญิงใช้เรียกญาติผู้น้อยชายและหญิง

62.1 ญาติผู้ใหญ่หญิงเรียกญาติผู้น้อยชาย

62.2 ญาติผู้ใหญ่หญิงเรียกญาติผู้น้อยหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	93.5
2.	คำเรียกญาติ	4.7
3.	วลีแสดงความรู้สึก	0.9
	คำขยาย+คำเรียกญาติ	0.9

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	31.9
2.	วลีแสดงความรู้สึก	29.8
3.	คำเรียกญาติ	21.3
4.	คำขยาย+คำเรียกญาติ	8.5
5.	คำขยาย+ชื่อ	6.4
6.	คำเรียกญาติ+วลี	2.1

จากตารางที่ 62 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่หญิงใช้เรียกญาติผู้น้อยชายและหญิงมีรูปแบบเหมือนกัน 4 รูปแบบแต่แตกต่างกันที่ปริมาณการใช้ ดังนี้คือ ชื่อ เช่น Pierre (ปิแอร์) Violaine (วีโวลแลน) เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุด แต่มีแนวโน้มที่ญาติผู้ใหญ่หญิงใช้เรียกญาติผู้น้อยชาย (ร้อยละ 93.5) มากกว่า ใช้เรียกญาติผู้น้อยหญิง (ร้อยละ 31.9) ในขณะที่

วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie Mon cheri (ที่รัก) คำเรียกญาติ เช่น Mon fils (ลูกชาย) Ma fille (ลูกสาว) และ คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น Ma chère fille (ลูกสาวที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่ใช้ร้องลงมา แต่มีแนวโน้มที่ญาติผู้ใหญ่หญิงจะใช้ วลีแสดงความรู้สึก คำเรียกญาติ และ คำขยาย+คำเรียกญาติ เรียกญาติผู้น้อยหญิง (ร้อยละ 29.8 ร้อยละ 21.3 และร้อยละ 8.5 ตามลำดับ) มากกว่าใช้เรียกญาติผู้น้อยชาย (ร้อยละ 0.9 และร้อยละ 4.7 และร้อยละ 0.9 ตามลำดับ) และ คำขยาย+ชื่อ เช่น chère Violaine (วิโอลแลนที่รัก) และ คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma fille chérie (ลูกสาวที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่หญิงใช้เรียกญาติผู้น้อยหญิง

เมื่อพิจารณาการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยตามเพศจะเห็นได้ว่า ญาติผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิง เรียกญาติผู้น้อยเพศเดียวกันและต่างเพศกันด้วย ชื่อ มากที่สุด ร้องลงมาได้แก่ คำเรียกญาติ แต่ญาติผู้ใหญ่หญิง เรียกญาติผู้น้อยเพศเดียวกันด้วย วลีแสดงความรู้สึก มากกว่า คำเรียกญาติ ในขณะที่ญาติผู้ใหญ่ เรียกญาติผู้น้อยเพศตรงข้ามด้วย วลีแสดงความรู้สึก น้อยกว่า คำเรียกญาติ ส่วนญาติผู้ใหญ่ชายจะไม่ใช้ วลีแสดงความรู้สึก เรียกญาติผู้น้อยเพศเดียวกันเลย สำหรับคำเรียกขานอื่นที่มีรูปแบบเหมือนกันซึ่งญาติผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงใช้เรียกญาติผู้น้อยได้แก่ คำขยาย+ชื่อ และ คำขยาย+คำเรียกญาติ แต่ คำขยาย+ชื่อ นี้เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่หญิง ไม่ใช้เรียกญาติผู้น้อยเพศตรงข้าม และ คำขยาย+คำเรียกญาติ เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ชายไม่ใช้เรียกญาติผู้น้อยเพศเดียวกัน ส่วน คำเรียกญาติ + วลีแสดงความรู้สึก เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่หญิงใช้เรียกญาติผู้น้อยเพศเดียวกันเท่านั้น ซึ่งกลุ่มอื่นไม่ปรากฏว่ามีการใช้รูปแบบนี้

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่เมื่อจำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง จัดได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- ญาติผู้น้อยชาย เรียกญาติผู้ใหญ่ชาย
- ญาติผู้น้อยชาย เรียกญาติผู้ใหญ่หญิง
- ญาติผู้น้อยหญิง เรียกญาติผู้ใหญ่ชาย
- ญาติผู้น้อยหญิง เรียกญาติผู้ใหญ่หญิง

คำเรียกขานญาติผู้น้อยชายใช้ เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิง และญาติผู้น้อยหญิงใช้ เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิง มีรูปแบบดังเส้นในตารางที่ 63 และ 64 ตามลำดับ

ตารางที่ 63 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยชายใช้ เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิง

63.1 ญาติผู้น้อยชายเรียกญาติผู้ใหญ่ชาย 63.2 ญาติผู้น้อยชายเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำเรียกญาติ	93.3
2.	ชื่อ	6.7

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำเรียกญาติ	74.2
2.	ชื่อ	9.7
	วลีแสดงความรู้สึก	9.7
3.	คำขยาย+คำเรียกญาติ	6.4

จากตารางที่ 63 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยชายใช้ เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิงมีรูปแบบเหมือนกัน 2 รูปแบบ และมีปริมาณการใช้แตกต่างกันเล็กน้อยดังนี้ คือ คำเรียกญาติ เช่น Oncle (ลุง) Maman (แม่) และ ชื่อ เช่น Jean (ชอง) Nadine (นาดีน) เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยชายใช้ เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิงมากที่สุด และรองลงมา แต่มีแนวโน้มที่ญาติผู้น้อยชายจะใช้ คำเรียกญาติ เรียกญาติผู้ใหญ่ชาย (ร้อยละ 93.3) มาก

กว่าใช้เรียกญาติผู้ใหญ่หญิง (ร้อยละ 74.2) ในขณะที่ญาติผู้น้อยชายจะใช้ ชื่อ เรียกญาติผู้ใหญ่ชาย (ร้อยละ 6.7) น้อยกว่าใช้เรียกญาติผู้ใหญ่หญิง (ร้อยละ 9.7) ส่วน วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma Chérie (ที่รัก) และ คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น Chère maman (แม่ที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยชายใช้เรียกญาติผู้ใหญ่หญิง

ตารางที่ 64 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิง

64.1 ญาติผู้น้อยหญิงเรียกญาติผู้ใหญ่ชาย

64.2 ญาติผู้น้อยหญิงเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำเรียกญาติ	80.0
2.	คำขยาย+คำเรียกญาติ	13.3
3.	ชื่อ	6.7

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำเรียกญาติ	73.6
2.	ชื่อ	9.7
	คำเรียกญาติ+ชื่อ	9.7
3.	วลีแสดงความรู้สึก	2.8
4.	คำเรียกญาติ+วลี	1.4
	คำขยาย+คำเรียกญาติ	1.4
	คำขยาย+ชื่อ	1.4

จากตารางที่ 64 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิงมีรูปแบบเหมือนกัน 3 รูปแบบ แต่มีปริมาณการใช้แตกต่างกันเล็กน้อยดังนี้ คือ คำเรียกญาติ เช่น Papa (พ่อ) Ma tante (ป้า) และ คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น cher papa (พ่อที่รัก) Chère maman (แม่ที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ

แต่ญาติผู้น้อยหญิงจะใช้คำเรียกขานทั้ง 2 รูปแบบดังกล่าวเรียกญาติผู้ใหญ่ชาย (ร้อยละ 80.0 และ ร้อยละ 13.3 ตามลำดับ) มากกว่าใช้เรียกญาติผู้ใหญ่หญิง (ร้อยละ 73.6 และ ร้อยละ 9.7 ตามลำดับ) ในขณะที่ ชื่อ เช่น Jeannot (ชองโน) Hélène (เอแลน) เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่หญิง (ร้อยละ 9.7) มากกว่า ใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ชาย (ร้อยละ 6.7) สำหรับคำเรียกขานที่ปรากฏใช้เฉพาะญาติผู้น้อยหญิงใช้เรียกญาติผู้น้อยหญิงด้วยกันคือ คำเรียกญาติ+ชื่อ เช่น Tante Charline (ป้าชาร์ลีน) ซึ่งมีปริมาณการใช้ร้อยละ 9.7 เช่นเดียวกับ ชื่อ ส่วน วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie (ที่รัก) มีปริมาณการใช้ร้อยละ 2.8 คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น Maman chérie (แม่ที่รัก) คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น Chère maman (แม่ที่รัก) และ คำขยาย+ชื่อ Pauvre Jean (ชองที่น่าสงสาร) มีปริมาณการใช้ร้อยละ 1.4 เท่ากัน

เมื่อพิจารณาคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ตามเพศจะเห็นได้ว่า คำเรียกญาติ เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่มากที่สุดรวมทั้ง ชื่อ ซึ่งมีการใช้รองลงมาในปริมาณที่ใกล้เคียงกันโดยไม่คำนึงว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นชายหรือหญิง นอกจากนี้คำเรียกขานรูปแบบเหมือนกันที่ญาติผู้น้อยชายและหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ของตน รองลงมาได้แก่ วลีแสดงความรู้สึก ซึ่งเป็นคำเรียกขานญาติผู้น้อยทั้งชายและหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่หญิงเท่านั้น ส่วน คำขยาย+คำเรียกญาติ เป็นคำเรียกขานญาติผู้น้อยชายใช้เรียกญาติผู้ใหญ่หญิงเท่านั้น และญาติผู้น้อยหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิง สำหรับ คำเรียกญาติ+ชื่อ คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก และ คำขยาย+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่เพศเดียวกันเท่านั้น ซึ่งกลุ่มอื่นไม่พบการใช้รูปแบบทั้ง 3 รูปดังกล่าว

5.2.2 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาตามเพศ

- ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเมื่อจำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง จัดได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

- ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชาย
- ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง
- ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชาย
- ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง

คำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง และผู้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง มีรูปแบบดังเสนอในตารางที่ 65 และ 66 ตามลำดับ

ตารางที่ 65 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง

65.1 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชาย

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	53.5
2.	อาชีพ/ตำแหน่ง	12.7
3.	ยศ	8.5
	คำนำหน้า+นามสกุล	8.5
4.	นามสกุล	7.0
5.	อ./ต.+นามสกุล	4.2
6.	คำนำหน้า	2.8
7.	วลีแสดงความรู้สึก	1.4
	คำขยายฯ+ชื่อ	1.4

65.2 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	61.3
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	12.9
3.	วลีแสดงความรู้สึก	6.5
	อ./ต.+นามสกุล	6.5
4.	คำนำหน้า	3.2
	นามสกุล	3.2
	คำนำหน้า+ชื่อ	3.2
	คำขยายฯ+ชื่อ	3.2

จากตารางที่ 65 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิงมีรูปแบบเหมือนกัน 7 รูปแบบ ได้แก่ ชื่อ Chantal (ชองตาล) อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Commandant (ผู้บังคับบัญชา) คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Diouf (คุณดีอูฟ) นามสกุล เช่น Diouf อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เช่น Professeur Joliot (ศาสตราจารย์โซลิโอต์) คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) วลีแสดงความรู้สึก เช่น Chéri (ที่รัก) และ คำขยาย+ชื่อ เช่น Mon petit Trévisé (เทรวีสที่รัก) แม้ว่าผู้บังคับบัญชาชายจะใช้คำเรียกขานทั้ง 7 รูปแบบเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง แต่ก็มีปริมาณการใช้ที่แตกต่างกันดังนี้ คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งนั้น มีแนวโน้มที่ผู้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง (ร้อยละ 61.3) มากกว่าใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชาย (ร้อยละ 53.5) สำหรับ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 12.7) แต่ คำนำหน้า+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 12.9) ซึ่งมีปริมาณใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่า อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายมากกว่าใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง วลีแสดงความรู้สึก คำนำหน้า และ คำขยาย+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงมากกว่าใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายแต่ไม่มากนัก นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายมากกว่าผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง ส่วน ยศ เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชาย ในขณะที่ คำนำหน้า+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง

ตารางที่ 66 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียก
ผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง

66.1 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียก
ผู้ใต้บังคับบัญชาชาย

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	65.2
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	21.7
3.	คำนำหน้า	8.7
4.	นามสกุล	4.4

66.2 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียก
ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	73.6
2.	อาชีพ/ตำแหน่ง	10.5
3.	คำนำหน้า	5.3
	นามสกุล	5.3
	คำขยายฯ+ชื่อ	5.3

จากตารางที่ 66 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับ-
บัญชาหญิงใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิงมีรูปแบบเหมือนกัน 3 รูปแบบ คือ
ชื่อ เช่น Paul (พอล) คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) Madame (คุณนาย)
และ นามสกุล เช่น Valentin (วาลองแตง) และมีปริมาณการใช้แตกต่างกัน
ไม่มากนักโดย ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ในขณะที่คำเรียก
ขานที่ใช้มากเป็นอันดับสองนั้นมีรูปแบบแตกต่างกันคือ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น
Monsieur Diouf (คุณดีอูฟ) เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้ใต้-
บังคับบัญชาชาย แต่ไม่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง ในขณะที่เมื่อใช้เรียกผู้ใต้-
บังคับบัญชาหญิงจะใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (ด็อกเตอร์) ส่วน
คำขยายฯ+ชื่อ เช่น Ma pauvre Jeannette (ชานแนตที่น่าสงสาร) เป็นคำ
เรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเท่านั้น

เมื่อพิจารณาการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามเพศจะเห็นได้ว่าคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศด้วย ชื่อ มากที่สุด แต่คำเรียกขานที่ใช้รองลงมาเป็นอันดับสองมีรูปแบบแตกต่างกันดังนี้คือ ผู้บังคับบัญชา เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเพศตรงข้ามด้วย คำนำหน้า+นามสกุล ในขณะที่ผู้บังคับบัญชา เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเพศเดียวกันด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง ส่วนคำเรียกขานรูปแบบเหมือนกันที่ผู้บังคับบัญชาทั้งชายและหญิง เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา ได้แก่ นามสกุล คำนำหน้า คำขยาย+ชื่อ แต่ผู้บังคับบัญชาหญิงจะไม่ใช้ คำขยาย+ชื่อ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเพศตรงข้าม แต่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเพศเดียวกันสำหรับ อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล วลีแสดงความรู้สึก และ คำนำหน้า+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาชายใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาของตน แต่ผู้บังคับบัญชาหญิงไม่ใช้คำเรียกขานทั้ง 3 รูปแบบนี้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเลย

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาเมื่อจำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง จัดได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

- ผู้ใต้บังคับบัญชาชาย เรียกผู้บังคับบัญชาชาย
- ผู้ใต้บังคับบัญชาชาย เรียกผู้บังคับบัญชาหญิง
- ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง เรียกผู้บังคับบัญชาชาย
- ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง เรียกผู้บังคับบัญชาหญิง

คำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง และผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาชายและหญิง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 67 และ 68 ตามลำดับ

ตารางที่ 67 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้เรียก
ผู้บังคับบัญชาชายและหญิง

67.1 ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียก
ผู้บังคับบัญชาชาย

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	อาชีฟ/ตำแหน่ง	62.4
2.	คำนำหน้า+อ./ต.	15.8
3.	ยศ	9.9
4.	ชื่อ	3.9
5.	คำนำหน้า	3.0
	อ./ต.+นามสกุล	3.0
6.	วลีแสดงความรู้สึก	2.0

67.2 ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียก
ผู้บังคับบัญชาหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	36.4
2.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	24.2
3.	วลีแสดงความรู้สึก	18.2
4.	อาชีฟ/ตำแหน่ง	9.1
	คำนำหน้า+นามสกุล	9.1
5.	คำนำหน้า+ชื่อ	3.0

จากตารางที่ 67 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับ-
บัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชามีรูปแบบเหมือนกัน 3 รูปแบบ แต่แตกต่างกันที่อันดับ
ได้แก่ อาชีฟ/ตำแหน่ง เช่น Patron (เจ้านาย) เป็นคำเรียกขานที่
ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาชายมากที่สุดถึงร้อยละ 62.4 แต่จะ
ใช้ คำนำหน้า เช่น Madame (คุณนาย) เรียกผู้บังคับบัญชาหญิงมากที่สุดถึงร้อยละ
36.4 และ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชา
ชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาหญิง (ร้อยละ 18.2) มากกว่าใช้เรียกผู้บังคับบัญชา
ชาย (ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ) สำหรับคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ
มีปรากฏใช้เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาชายแตกต่างกับเมื่อ

ใช้เรียกผู้บังคับบัญชาหญิงดังนี้ คือ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le ministre (ท่านรัฐมนตรี) ยศ เช่น Brigadier (สิบตำรวจเอก) ชื่อ เช่น Franck (ฟรังก์) และ อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เช่น Professeur Patterson (ศาสตราจารย์แพตเตอร์สัน) เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาชาย ในขณะที่ คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Chère Madame (คุณนายที่รัก) คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Madame Baud และ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Mademoiselle Roselyn (คุณโรสลีน) เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาหญิง

ตารางที่ 68 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้บังคับบัญชาชายและหญิง

68.1 ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชาย

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	อาชีพ/ตำแหน่ง	56.3
2.	คำนำหน้า+อ./ต.	31.3
3.	คำนำหน้า+นามสกุล	6.2
4.	วลีแสดงความรู้สึก	3.1
	คำขยาย+ชื่อ	3.1

68.2 ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	อาชีพ/ตำแหน่ง	58.1
2.	คำขยาย+ชื่อ	25.8
3.	คำนำหน้า	9.7
4.	ชื่อ	6.4

จากตารางที่ 68 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้บังคับบัญชาชายและหญิงมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งเหมือนกันในปริมาณที่ใกล้เคียงคือ อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (ด็อกเตอร์) ส่วน คำขยาย+ชื่อ เช่น Pauvre Violaine (วีโวลแลนที่น่าสงสาร) เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกผู้ใต้บังคับ-

บัญชาหญิงมากเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 25.8) ในขณะที่ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le ministre (ท่านรัฐมนตรี) เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกผู้บังคับบัญชาชายมากเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 31.3) สำหรับ คำนำหน้า+นามสกุล และ วลีแสดงความรู้สึก เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้บังคับบัญชาชาย แต่ คำนำหน้า และ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้บังคับบัญชาหญิง

เมื่อพิจารณาคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามเพศ จะเห็นได้ว่า อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาเพศเดียวกัน และผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้บังคับบัญชาเพศเดียวกันและต่างเพศกัน มากที่สุด แต่เมื่อ ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาเพศต่างเพศกัน จะใช้ คำนำหน้า มากที่สุดแทนการใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง เนื่องจากเพศชายที่มีสถานภาพทางสังคมต่ำกว่าเพศหญิงจะแสดงความห่างเหินมากกว่าแสดงต่อเพศเดียวกัน ส่วนคำเรียกขานที่ใช้รองลงมามีรูปแบบแตกต่างกันดังนี้ ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งชายและหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายด้วย คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง ในปริมาณที่รองลงมาในขณะที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงด้วย คำขยาย+คำนำหน้า และ ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาเพศเดียวกันด้วย คำขยาย+ชื่อ ในปริมาณที่รองลงมา นอกจากนี้ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาเพศตรงข้ามด้วยคำเรียกขานที่มีรูปแบบเหมือนกัน คือ วลีแสดงความรู้สึก และ คำนำหน้า+นามสกุล รวมทั้งผู้ใต้บังคับบัญชาชายยังใช้ วลีแสดงความรู้สึก เรียกผู้บังคับบัญชาเพศเดียวกันด้วย สำหรับ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาเพศเดียวกัน ส่วน อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล และ ยศ เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาเพศเดียวกัน และ คำนำหน้า+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้เรียกผู้บังคับบัญชาต่างเพศกัน ซึ่งในกลุ่มอื่นไม่มีการใช้รูปแบบนี้

5.2.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนตามเพศ

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานกันเมื่อจำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง จัดได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

- เพื่อนชาย เรียก เพื่อนชาย
- เพื่อนชาย เรียก เพื่อนหญิง
- เพื่อนหญิง เรียก เพื่อนชาย
- เพื่อนหญิง เรียก เพื่อนหญิง

คำเรียกขานที่เพื่อนชายใช้ เรียกเพื่อนชายและหญิง และ
เพื่อนหญิงใช้ เรียกเพื่อนชายและหญิง มีรูปแบบดังตารางที่ 69 และ 70 ตามลำดับ

ตารางที่ 69 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนชายใช้ เรียกเพื่อนชาย
และหญิง

69.1 เพื่อนชายเรียกเพื่อนชาย

69.2 เพื่อนชายเรียกเพื่อนหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	59.2	1.	ชื่อ	79.4
2.	คำขยาย+ชื่อ	15.2	2.	คำขยาย+อ./ต.	10.3
3.	คำขยาย+อ./ต.	9.6	3.	วลีแสดงความรู้สึก	4.4
4.	อาชีพ/ตำแหน่ง	8.8	4.	อาชีพ/ตำแหน่ง	2.9
5.	นามสกุล	3.2	5.	คำนำหน้า+นามสกุล	1.5
6.	อ./ต.+ชื่อ	1.6		คำขยาย+ชื่อ	1.5
7.	คำนำหน้า	0.8			
	คำนำหน้า+นามสกุล	0.8			
	อ./ต.+นามสกุล	0.8			

จากตารางที่ 69 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดชาย
ใช้เรียกเพื่อนชายและหญิงที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง มีรูปแบบเหมือนกันคือ ชื่อ

เช่น Clara (คาร่า) Olivier (โอลิวีเยร์) แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาปริมาณการใช้จะเห็นได้ว่าใช้เรียกเพื่อนหญิง (ร้อยละ 79.4) มากกว่าใช้เรียกเพื่อนชาย (ร้อยละ 59.2) ส่วนคำเรียกขานที่มีการใช้เป็นอันดับรองลงมาได้แก่ คำขยาย+ชื่อ เช่น Cher Pascal (ปาสกาลที่รัก) Chère Emma (เอมมาที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกเพื่อนชายมากเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 15.2) แต่เมื่อผู้พูดชายเรียกเพื่อนหญิงจะใช้ คำขยาย+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Chère voisine (เพื่อนบ้านที่รัก) มากเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 10.3) แต่ใช้ คำขยาย+ชื่อ เรียกเพื่อนหญิงน้อยมากเพียงร้อยละ 1.5 และ อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Mon ami (เพื่อน) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกเพื่อนชาย (ร้อยละ 8.8) มากกว่าใช้เรียกเพื่อนหญิง (ร้อยละ 2.9) แต่ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Milton (คุณมิลตัน) เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกเพื่อนชายน้อยกว่าเพื่อนหญิง ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ ที่พบว่าผู้พูดชายใช้เรียกเพื่อนชาย คือ นามสกุล อาชีพ/ตำแหน่ง+ชื่อ คำนำหน้า และ อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล ในขณะที่ วลีแสดงความรู้สึก พบว่าเป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกเพื่อนหญิง

ตารางที่ 70 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนหญิงใช้เรียกเพื่อนชาย
และหญิง

70.1 เพื่อนหญิงเรียกเพื่อนชาย

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	78.6
2.	วลีแสดงความรู้สึก	5.0
	คำนำหน้า+ชื่อ	5.0
	คำขยาย+ชื่อ	5.0
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	3.2
4.	คำนำหน้า+นามสกุล	1.6
	ชื่อ+นามสกุล	1.6

70.2 เพื่อนหญิงเรียกเพื่อนหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	81.8
2.	คำนำหน้า	9.0
3.	คำนำหน้า+ชื่อ	4.6
	คำนำหน้า+นามสกุล	4.6

จากตารางที่ 70 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกเพื่อนชายและหญิงที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง มีรูปแบบเหมือนกันและปริมาณการใช้ใกล้เคียงกัน คือ ชื่อ เช่น Serge (แซร์ช) Amélie (อาเมลี) แสดงให้เห็นว่า ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกเพื่อนชายและหญิง เช่นเดียวกับ การใช้ คำนำหน้า+ชื่อ เป็นอันดับรองลงมา นอกจากนี้ยังพบว่า คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Lefèvre (คุณเลอเฟว์) Mademoiselle Vallier (คุณวาลิเยร์) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกเพื่อนหญิง (ร้อยละ 4.6) มากกว่าใช้เรียกเพื่อนชาย (ร้อยละ 1.6) เล็กน้อย ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่นๆ จะเห็นได้ว่าเป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกเพื่อนชาย ได้แก่ วลีแสดงความรู้สึก คำขยาย+ชื่อ อาชีพ/ตำแหน่ง และ ชื่อ+นามสกุล ส่วน คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกเพื่อนหญิง

เมื่อพิจารณาคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานกันตามเพศจะเห็นได้ว่าเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศกันจะเรียกขานกันด้วย ชื่อ มากที่สุด ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่นที่มีการใช้รองลงมานั้นมีปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับการใช้ ชื่อ ดังนั้นคือ คำเรียกขานที่มีรูปแบบเหมือนกันซึ่งผู้พูดชายและหญิงใช้เรียกของตนเพศเดียวกันและต่างเพศกันได้แก่ คำนำหน้า+นามสกุล สำหรับ คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกัน วลีแสดงความรู้สึก เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกเพื่อนต่างเพศกัน คำนำหน้า+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศกัน คำขยาย+อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศกัน อาชีพ/ตำแหน่ง และ คำขยาย+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงไม่ใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกันแต่ใช้เรียกเพื่อนต่างเพศ รวมทั้งผู้พูดชายใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศกันด้วย สำหรับ นามสกุล อาชีพ/ตำแหน่ง+ชื่อ และ อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกันแต่ ชื่อ+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกเพื่อนต่างเพศกัน ซึ่งกลุ่มอื่นไม่ปรากฏว่าใช้รูปแบบดังกล่าวนี้

5.2.4 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคู่รักตามเพศ

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักใช้เรียกขานกันเมื่อจำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง จัดได้เป็น 2 กลุ่มคือ

- ผู้พูดชายเรียกคู่รักหญิง
- ผู้พูดหญิงเรียกคู่รักชาย

คำเรียกขานที่คู่รักใช้เรียกขานตามเพศ มีรูปแบบดังแสดงใน

ตารางที่ 71

ตารางที่ 71 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักชายและหญิงใช้เรียกขานกัน

71.1 ผู้พูดชายเรียกคู่รักหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	53.6
2.	วลีแสดงความรู้สึก	44.6
3.	คำขยายฯ+ชื่อ	1.8

71.2 ผู้พูดหญิงเรียกคู่รักชาย

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	64.4
2.	วลีแสดงความรู้สึก	32.2
3.	ชื่อ+วลีฯ	1.7
	คำขยายฯ+ชื่อ	1.7

จากตารางที่ 71 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักต่างใช้เรียกขานกันมากที่สุด มีรูปแบบเหมือนกันคือ ชื่อ เช่น Chantal (ชองตาล) Jean (ชอง) เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง และมีแนวโน้มที่ฝ่ายหญิงใช้เรียกชายคนรัก (ร้อยละ 64.4) มากกว่า ฝ่ายชายใช้เรียกหญิงคนรักของตน ในขณะที่ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Mon chéri Ma chérie (ที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสอง และฝ่ายชายใช้เรียกหญิงคนรักของตน (ร้อยละ 44.6) มากกว่าฝ่ายหญิงใช้เรียกชายคนรักของตน (ร้อยละ 32.2) ส่วน คำขยายฯ+ชื่อ เช่น Cher Jean (ชองที่รัก) Chère Chantal (ชองตาลที่รัก) เป็นคำเรียกขานที่มีการใช้รองลงมาและมีปริมาณใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ฝ่ายหญิงอาจใช้ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก เรียกชายคนรักของตนได้ด้วย เช่น Sacha chéri (ซาชาที่รัก)

5.2.5 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จักตามเพศ

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันเมื่อ

จำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง จัดได้ 4 กลุ่ม คือ

- ผู้พูดชายเรียกคนรู้จักชาย

- ผู้พูดชาย เรียกคนรู้จักหญิง
- ผู้พูดหญิง เรียกคนรู้จักชาย
- ผู้พูดหญิง เรียกคนรู้จักหญิง

คำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้ เรียกคนรู้จักชายและหญิง และผู้พูดคนรู้จักหญิงใช้ เรียกคนรู้จักชายและหญิงมีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 72 และ 73

ตารางที่ 72 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดชายใช้ เรียกคนรู้จักชายและหญิง

72.1 ผู้พูดชายเรียกคนรู้จักชาย

72.2 ผู้พูดชายเรียกคนรู้จักหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	39.3
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	32.7
3.	คำนำหน้า	8.0
4.	ยศ	4.4
	คำนำหน้า+ชื่อ	4.4
5.	วลีแสดงความรู้สึก	3.5
	คำขยายฯ+ชื่อ	3.5
6.	อาชีพ/ตำแหน่ง	1.8
	ชื่อ+นามสกุล	1.8
7.	คำนำหน้า+อ./ต.	0.9

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	34.4
2.	คำนำหน้า	23.7
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	13.0
4.	คำนำหน้า+นามสกุล	8.6
5.	วลีแสดงความรู้สึก	7.2
6.	คำนำหน้า+อ./ต.	5.4
7.	นามสกุล	2.2
	คำนำหน้า+ชื่อ	2.2
	คำขยายฯ+ชื่อ	2.2
8.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	1.1

จากตารางที่ 72 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดชายใช้ เรียกคนรู้จักทั้งชายและหญิงที่ใช้มากที่สุด เป็นอันดับหนึ่งมีรูปแบบเหมือนกัน

คือ ชื่อ เช่น Philippe (ฟิลิป) Svlvie (ซิลวี) แต่มีแนวโน้มใช้เรียกคนรู้จักชาย (ร้อยละ 39.0) มากกว่าใช้เรียกคนรู้จักหญิง (ร้อยละ 34.4) ส่วนคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับสอง ได้แก่ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Delambre (คุณเดอลอมบ์) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนรู้จักชาย (ร้อยละ 32.7) มากกว่าใช้เรียกคนรู้จักหญิง (ร้อยละ 8.6) ในขณะที่ คำนำหน้า เช่น Madame (คุณนาย) เป็นคำเรียกขานที่คนรู้จักชายใช้เรียกคนรู้จักหญิงมากเป็นอันดับสอง (ร้อยละ 23.7) ซึ่งมากกว่าใช้เรียกคนรู้จักชาย (ร้อยละ 8.0) นอกจากนี้คำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนรู้จักหญิงมากกว่าใช้เรียกคนรู้จักชาย แม้ว่าจะมีปริมาณการใช้ที่น้อยกว่า 3 รูปแบบแรก ได้แก่ อาชีพ/ตำแหน่ง วลีแสดงความรู้สึก และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง ในขณะที่ คำนำหน้า+ชื่อ และ คำขยาย+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนรู้จักชายมากกว่าใช้เรียกคนรู้จักหญิง สำหรับ ยศ และ ชื่อ+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ไม่พบว่าผู้พูดชายใช้เรียกคนรู้จักหญิง ส่วน นามสกุล และ คำขยาย+คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ไม่พบว่าใช้ผู้พูดชายเรียกคนรู้จักชาย

ตารางที่ 73 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกคนรู้จักชาย
และหญิง

73.1 ผู้พูดหญิงเรียกคนรู้จักชาย

73.2 ผู้พูดหญิงเรียกคนรู้จักหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ	ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	39.4	1.	ชื่อ	53.7
2.	ยศ	11.3	2.	คำนำหน้า+ชื่อ	19.5
	คำนำหน้า+นามสกุล	11.3	3.	คำนำหน้า	14.6
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	9.9	4.	คำขยาย+ชื่อ	5.0
	คำนำหน้า+ชื่อ	9.9	5.	วลีแสดงความรู้สึก	2.4
4.	คำนำหน้า	8.4		คำนำหน้า+อ./ต.	2.4
	คำขยาย+ชื่อ	2.8		คำนำหน้า+นามสกุล	2.4
5.	นามสกุล	1.4			
	วลีแสดงความรู้สึก	1.4			
	คำนำหน้า+อ./ต.	1.4			
	ยศ+นามสกุล	1.4			
	คำขยาย+คำนำหน้า	1.4			
	+นามสกุล				

จากตารางที่ 73 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกคนรู้จักชายและหญิงที่ใช้มากเป็นอันดับหนึ่ง มีรูปแบบเหมือนกันคือ ชื่อ เช่น Sacha (ซาซา) แต่มีแนวโน้มที่ผู้พูดหญิงใช้ ชื่อ เรียกคนรู้จักหญิง (ร้อยละ 53.7) มากกว่าใช้เรียกคนรู้จักชาย (ร้อยละ 39.4) คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Delaud (คุณเดอโล) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกคน

รู้จักชายมากเป็นอันดับสอง ในขณะที่ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Madame Bernadette (คุณนายแบร์นาแดตต์) เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกคนรู้จักหญิงมากเป็นอันดับสอง ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ ที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกคนรู้จักหญิงด้วยกันมากกว่าใช้เรียกคนรู้จักชาย แม้ว่าบางรูปแบบมีปริมาณไม่มากกว่ากันมากนัก ได้แก่ คำนำหน้า คำขยายฯ+ชื่อ วลีแสดงความรู้สึก และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง ส่วนคำเรียกขานที่พบว่าผู้พูดหญิงใช้เรียกคนรู้จักชาย ได้แก่ ยศ อาชีพ/ตำแหน่ง นามสกุล ยศ+นามสกุล และ คำขยายฯ+คำนำหน้า+นามสกุล

เมื่อพิจารณาการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันจะเห็นได้ว่าคำเรียกขานที่ผู้พูดชายและหญิงใช้เรียกคนรู้จักเพศเดียวกันและต่างเพศกันมากที่สุด คือ ชื่อ รองลงมาได้แก่ คำนำหน้า+นามสกุล คำนำหน้า คำนำหน้า+ชื่อ คำขยายฯ+ชื่อ วลีแสดงความรู้สึก และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งมีปริมาณการใช้ที่แตกต่างกันดังนี้ ผู้พูดชายจะเรียกคนรู้จักเพศเดียวกันด้วย คำนำหน้า+นามสกุล มากกว่ากลุ่มอื่น ผู้พูดชายเรียกคนรู้จักหญิงด้วย คำนำหน้า มากกว่ากลุ่มอื่น ในขณะที่ผู้พูดหญิงจะเรียกคนรู้จักเพศเดียวกันด้วย คำนำหน้า+ชื่อ มากกว่ากลุ่มอื่น คำขยายฯ+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่มีการใช้ใกล้เคียงกันทั้ง 4 กลุ่มแต่ วลีแสดงความรู้สึก และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนรู้จักหญิงมากกว่ากลุ่มอื่น แม้ว่าปริมาณจะต่างกันไม่มากนัก สำหรับ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ไม่ปรากฏใช้เมื่อผู้พูดหญิงเรียกคนรู้จักเพศเดียวกัน นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกคนรู้จักเพศตรงข้าม ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่นปรากฏใช้เฉพาะกลุ่มดังนี้คือ ชื่อ+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนรู้จักเพศเดียวกัน แต่เมื่อเรียกคนรู้จักต่างเพศกันจะใช้ คำขยายฯ+คำนำหน้า สำหรับ ยศ+นามสกุล และ คำขยายฯ+คำนำหน้า+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกคนรู้จักต่างเพศกัน ยศ เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดทั้งชายและหญิงใช้เรียกคนรู้จักชาย และ คำขยายฯ+คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนรู้จักหญิง ซึ่งกลุ่มอื่นไม่ปรากฏว่าใช้รูปแบบดังกล่าวนี้

5.2.6 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนไม่รู้จักร่วมเพศ

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จักร่วมเพศใช้เรียกขานกันเมื่อจำแนกตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง จัดได้เป็น 4 กลุ่ม

- ผู้พูดชาย เรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศชาย
- ผู้พูดชาย เรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศหญิง
- ผู้พูดหญิง เรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศชาย
- ผู้พูดหญิง เรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศหญิง

คำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศชายและหญิง และผู้พูดหญิงใช้เรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศชายและหญิง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 74 และ 75

ตารางที่ 74 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดชายกันใช้เรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศชายและหญิง

74.1 ผู้พูดชายเรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศชาย

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	36.6
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	24.4
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	19.5
4.	คำนำหน้า+อ./ต.	12.2
5.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	4.9
6.	คำนำหน้า+ชื่อ	2.4

74.2 ผู้พูดชายเรียกคนไม่รู้จักร่วมเพศหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	62.5
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	12.5
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	9.1
4.	คำขยายฯ+ชื่อ	6.8
5.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	4.6
6.	อ./ต.+นามสกุล	2.3
7.	คำนำหน้า+อ./ต.	1.1
	คำนำหน้า+ชื่อ	1.1

จากตารางที่ 74 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนไม่รู้จักชายและหญิงมีรูปแบบเหมือนกัน 6 รูปแบบ แต่มีปริมาณการใช้ที่แตกต่างกันดังนี้ คือ คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) Madame (คุณนาย) เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง แต่มีแนวโน้มที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนไม่รู้จักกันหญิง (ร้อยละ 62.5) มากกว่าใช้เรียกคนไม่รู้จักกันชาย (ร้อยละ 36.6) ในขณะที่ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น (Monsieur Charpy (คุณชาร์ปี) และ อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (ดอกเตอร์) ซึ่งใช้มากเป็นอันดับสองและ-สามตามลำดับ ก็เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนไม่รู้จักชาย (ร้อยละ 24.4 และ ร้อยละ 19.5 ตามลำดับ) มากกว่าใช้เรียกคนไม่รู้จักหญิง (ร้อยละ 12.5 และ ร้อยละ 9.1 ตามลำดับ เช่นเดียวกัน คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le Juge (ท่านผู้พิพากษา) คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Cher Monsieur (คุณที่รัก) และ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Monsieur Samuel (คุณซามูเอล) ซึ่งใช้เรียกคนไม่รู้จักชายมากกว่าใช้เรียกคนไม่รู้จักหญิงเช่นกัน แม้ว่าจะมีปริมาณการใช้ที่น้อยมาก สำหรับคำขยาย+ชื่อ เช่น Mon cher Victor (วิคตอร์ที่รัก) และ อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เช่น Docteur Zellmeyer (ดอกเตอร์แซลเมเยอร์) เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนไม่รู้จักหญิงและไม่ปรากฏใช้เรียกคนไม่รู้จักชาย

ตารางที่ 75 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกคนไม่รู้จักชายและหญิง

75.1 ผู้พูดหญิงเรียกคนไม่รู้จักชาย

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	26.4
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	18.9
3.	คำนำหน้า+อ./ต.	13.2
4.	อาชีพ/ตำแหน่ง	11.3
	คำนำหน้า+ชื่อ	11.3
	คำขยายฯ+ชื่อ	11.3
5.	ยศ	3.8
6.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	1.9
	+ชื่อ	
	คำขยาย+อ./ต.+ นามสกุล	1.9

75.2 ผู้พูดหญิงเรียกคนไม่รู้จักหญิง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า	36.7
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	20.0
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	16.7
4.	คำขยายฯ+คำนำหน้า	13.3
5.	คำนำหน้า+ชื่อ	6.7
6.	คำนำหน้า+อ./ต. อ./ต.+นามสกุล	3.3

จากตารางที่ 75 จะเห็นได้ว่า คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกคนไม่รู้จักชายและหญิงมีรูปแบบเหมือนกัน 5 รูปแบบแต่แตกต่างกันที่ปริมาณการใช้ ได้แก่ คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) Madame (คุณนาย) คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Delambre (คุณเดอลองบ์) คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur Le Juge (ท่านผู้พิพากษา) อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (ดอกเตอร์) และ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Monsieur Georges (คุณจอร์ช) โดย คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง แต่มีแนวโน้มที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนไม่รู้จักหญิง (ร้อยละ 36.7)

มากกว่า ใช้เรียกคนไม่รู้จักชาย (ร้อยละ 26.4) ในขณะที่ คำนำหน้า+นามสกุล และ อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งมีการใช้อันดับรองลงมา มีปริมาณการใช้ไม่แตกต่างกันมากนักเมื่อใช้เรียกคนไม่รู้จักชายและหญิง แต่ คำนำหน้า+ชื่อ และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง จะใช้เรียกคนไม่รู้จักชาย (ร้อยละ 11.3 และ ร้อยละ 13.2 ตามลำดับ) มากกว่าใช้เรียกคนไม่รู้จักหญิง (ร้อยละ 6.7 และ ร้อยละ 3.3 ตามลำดับ) สำหรับ คำขยาย+ชื่อ ยศ คำขยาย+คำนำหน้า+ชื่อ และ คำขยาย+อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่พบเฉพาะเมื่อผู้พูดหญิงใช้เรียกคนไม่รู้จักชาย แต่ คำขยาย+คำนำหน้า และ อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่พบเฉพาะเมื่อใช้เรียกคนไม่รู้จักหญิง

เมื่อพิจารณาการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จักกันใช้เรียกขานกันตามเพศจะเห็นได้ว่าคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุด คือ คำนำหน้า ส่วน คำนำหน้า+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ใช้รองลงมาโดยไม่คำนึงว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นชายหรือหญิง ส่วน อาชีพ/ตำแหน่ง คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง และ คำนำหน้า+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่มีการใช้รองลงมาเช่นกันโดยผู้พูดเรียกคนไม่รู้จักทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศกัน คำขยาย+คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงไม่ใช้เรียกคนไม่รู้จักชาย อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดชายและหญิงใช้เรียกคนไม่รู้จักหญิง ส่วน ยศ คำขยาย+คำนำหน้า+ชื่อ และ คำขยาย+อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดหญิงใช้เรียกคนไม่รู้จักชาย และ คำขยาย+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกคนไม่รู้จักเพศตรงข้าม

5.2.7 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการมีการปรากฏเพียง 30 ครั้ง จาก 1,756 ครั้ง จึงไม่น่าเสนอคำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามเพศในรูปแบบตาราง คำเรียกขานที่

ปรากฏใช้มีรูปแบบดังนี้

ผู้ให้บริการชายเรียกผู้รับบริการชาย ด้วย คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) มากที่สุด คือ 4 ครั้ง ใน 8 ครั้ง รองลงมาได้แก่ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Leclerc (คุณเลอเดรก) และ คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Cher Monsieur (คุณที่รัก) ซึ่งมีการใช้ในปริมาณที่เท่ากัน คือ 2 ครั้ง ใน 8 ครั้ง ตามลำดับ

ผู้ให้บริการชายเรียกผู้รับบริการหญิงด้วย คำนำหน้า เช่น Madame (คุณนาย) และ ชื่อ เช่น Isabelle (อิซาเบล) มากที่สุดในปริมาณที่เท่ากัน คือ 3 ครั้ง ใน 8 ครั้ง รองลงมาได้แก่ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Madame Dumas (คุณนายดูมาส์) มีการใช้ 2 ครั้ง ใน 8 ครั้ง

ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้รับบริการชาย ด้วย คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) และ ชื่อ เช่น Jean (ซอง) มากที่สุดในปริมาณที่เท่ากัน คือ 3 ครั้ง ใน 9 ครั้ง รองลงมา คือ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Leclerc (คุณเลอแครง) และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le Ministre (ท่านรัฐมนตรี) โดยมีปริมาณการใช้ 2 ครั้ง และ 1 ครั้ง ใน 9 ครั้ง ตามลำดับ

ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้รับบริการหญิงด้วย คำนำหน้า เช่น Madame (คุณนาย) และ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Madame Dumas (คุณนายดูมาส์) มากที่สุดในปริมาณการใช้ที่เท่ากัน คือ 2 ครั้ง ใน 5 ครั้ง รองลงมาคือ คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Chère Madame (คุณนายที่รัก) ซึ่งมีการใช้เพียง 1 ครั้ง จาก 5 ครั้ง

จากรูปแบบคำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการจะเห็นได้ว่า เพศ ไม่ใช่ตัวกำหนดการใช้คำเรียกขาน เนื่องจากผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการ ด้วย คำนำหน้า มากที่สุด โดยที่ไม่ได้ให้ความสำคัญว่าตนเองและผู้รับบริการจะเป็นชายหรือหญิง

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการมีปรากฏเพียง 30 ครั้ง จาก 1,756 ครั้ง จึงไม่น่าเสนอคำเรียกขานดังกล่าวที่จำแนกตามเพศในรูปตาราง คำเรียกขานที่ปรากฏใช้มีรูปแบบดังนี้

ผู้รับบริการชายเรียกผู้ให้บริการชาย ด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Garçon (บ๊อย) และ ชื่อ เช่น Soren (โซลอง) มากที่สุดในปริมาณที่เท่ากัน คือ 5 ครั้ง ใน 12 ครั้ง รองลงมา ได้แก่ คำขยายฯ+ชื่อ เช่น Cher Soren (โซลองที่รัก) มีการใช้ 2 ครั้งใน 12 ครั้ง

ผู้รับบริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (หมอ) ชื่อ เช่น Ginette (ชีแนตต์) และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Madame Le Docteur (คุณหมอ) มากที่สุด และมีปริมาณการใช้ที่เท่ากัน คือ 2 ครั้ง ใน 9 ครั้ง รองลงมาได้แก่ คำนำหน้า เช่น Madame (คุณนาย) และ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Madame Valentin (คุณนายวาลองแตง) และ คำขยายฯ+คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Pauvre madame le docteur (คุณหมอน่าสงสาร) ซึ่งมีการใช้เพียง 1 ครั้ง ใน 9 ครั้ง

ผู้รับบริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชาย ด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Garçon (บ๊อย) มากที่สุดคือ 4 ครั้ง ใน 5 ครั้ง และ คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) ซึ่งใช้เพียง 1 ครั้งใน 5 ครั้ง

ผู้รับบริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิง ด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (หมอ) ซึ่งในข้อมูลพบว่ามีรูปแบบเดียว และมีการใช้เพียง 4 ครั้ง

จากรูปแบบคำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการแสดงให้เห็นว่าผู้รับบริการทั้งชายและหญิง เรียกผู้ให้บริการทั้งชายและหญิงด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าผู้รับบริการชายใช้เรียกผู้ให้บริการหญิงด้วยรูปแบบอื่น เช่นเดียวกับ อาชีพ/ตำแหน่ง ก็ตาม ซึ่งได้แก่ ชื่อ และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง

5.2.8 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง จะเห็นได้ว่าเพศเป็นปัจจัยกำหนดการใช้คำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังในบางบทบาท เมื่อพิจารณาจากรูปแบบคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งแสดงว่าผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ ที่มีการใช้รองลงมาแต่มีรูปแบบต่างกันตามเพศ สรุปได้ดังนี้

1. การใช้คำเรียกขานระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบไม่สมดุสนั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไปญาติผู้ใหญ่ยังคงเรียกญาติผู้น้อยเพศเดียวกัน หรือต่างเพศกันด้วย ชื่อ มากที่สุด เช่น เดิม สรุปก็คือ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามเพศ และโดยทั่วไปญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่ด้วย คำเรียกญาติ เมื่อพิจารณาตามเพศแล้วญาติผู้น้อยยังคงเรียกญาติผู้ใหญ่เพศเดียวกันหรือต่างเพศกันด้วย คำเรียกญาติ มากที่สุด เช่น เดิม สรุปก็คือ คำเรียกญาติ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามเพศ
2. การใช้คำเรียกขานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบไม่สมดุสนั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้วโดยทั่วไปผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามเพศแล้วผู้บังคับบัญชายังคงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเพศเดียวกันหรือต่างเพศกันด้วย ชื่อ มากที่สุด เช่น เดิม สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคมนี้ไม่มีรูปแบบแปรไปเมื่อเพศ และโดยทั่วไปผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง แต่เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงคำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก อาชีพ/ตำแหน่ง เป็น คำนำหน้า ในขณะที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายและผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาเพศเดียวกันและต่างเพศกันด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น เดิม สรุปก็คือ อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้

บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคมจะมีรูปแบบแปรเป็น คำนำหน้า เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิง

3. การใช้คำเรียกขานระหว่างเพื่อนซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุลงั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้วโดยทั่วไปเพื่อนเรียกขานกันด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามเพศแล้วเพื่อนเพศเดียวกันหรือต่างเพศกันยังคงเรียกขานกันด้วย ชื่อ มากที่สุดเช่น เดิม สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปเพื่อนใช้เรียกขานกันตามบทบาททางสังคมไม่มีรูปแบบแปรไปตามเพศ

4. การใช้คำเรียกขานระหว่างคู่รักซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุลงั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้วโดยทั่วไปคู่รักเรียกขานกันด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามเพศแล้วคู่รักยังคงเรียกขานกันด้วย ชื่อ มากที่สุดเช่น เดิม สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปคู่รักใช้เรียกขานกันตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามเพศ

5. การใช้คำเรียกขานระหว่างคนรู้จักซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุลงั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไปคนรู้จักกันจะเรียกขานกันด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามเพศแล้วคนรู้จักเรียกขานกันด้วย ชื่อ มากที่สุดเช่น เดิม โดยไม่คำนึงว่าเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศกัน สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปคนรู้จักใช้เรียกขานกันตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามเพศ

6. การใช้คำเรียกขานระหว่างคนไม่รู้จักซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมดุลงั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้วโดยทั่วไปคนไม่รู้จักกันจะเรียกขานกันด้วย คำนำหน้า และเมื่อพิจารณาตามเพศแล้วคนไม่รู้จักยังคงเรียกขานกันด้วย คำนำหน้า เช่น เดิม โดยไม่คำนึงว่าเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศกัน สรุปก็คือ คำนำหน้า ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปคนไม่รู้จักใช้เรียกกันตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามเพศ

7. การใช้คำเรียกขานระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบเป็นกลางนั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้วโดยทั่วไป

ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการด้วย คำนำหน้า และเมื่อพิจารณาตามเพศแล้วผู้ให้บริการยังคงเรียกผู้รับบริการเพศเดียวกันและต่างเพศกันด้วย คำนำหน้า มากที่สุดเช่นเดิม แม้ว่าผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการต่างเพศกันด้วย ชื่อ มากเท่ากับ คำนำหน้า และผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้รับบริการเพศเดียวกันด้วย คำนำหน้า+นามสกุล มากเท่ากับ คำนำหน้า ก็ตาม สรุปก็คือ คำนำหน้า ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามเพศ แม้จะมีรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มขึ้นมาและโดยทั่วไปผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง และเมื่อพิจารณาตามเพศแล้วผู้รับบริการยังคงเรียกผู้ให้บริการเพศเดียวกันและต่างเพศกันด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง มากที่สุดเช่นเดิม แม้ว่าผู้รับบริการชายเรียกผู้ให้บริการเพศเดียวกันและต่างเพศกันด้วย ชื่อ และเรียกผู้ให้บริการต่างเพศกันด้วย คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง มากเท่ากับ อาชีพ/ตำแหน่ง ก็ตาม สรุปก็คือ อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามเพศ แม้ว่าจะมีรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มขึ้นมา

เมื่อพิจารณาการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังมากที่สุดในแต่ละบทบาทตามเพศดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าเพศไม่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานให้มีรูปแบบแปรไปเมื่อญาติผู้ใหญ่ เรียกญาติผู้น้อย ญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่ ผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนเรียกขานกัน คู่รักเรียกขานกัน คนรู้จักเรียกขานกัน คนไม่รู้จักเรียกขานกัน ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการ และผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการ แต่เพศเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานให้มีรูปแบบแปรไปเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชา โดยเฉพาะเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิง

5.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่จำแนกตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทย

ที่จำแนกตามความใกล้ชิด (ดู 3.3) พบว่า การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส มีรูปแบบแตกต่างกันไปตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 76 (ดูภาคผนวก ค) แสดงการปรากฏคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสทั้ง 25 รูปแบบตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง โดยช่องตามแนวตั้งแสดงรูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส ช่องตามแนวนอนแสดงความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟังตามบทบาททางสังคมของผู้พูด 6 บทบาท หนึ่ง บทบาทของผู้พูดที่นำมาวิเคราะห์คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง คือ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อน คนรู้จัก ผู้ให้บริการและผู้รับบริการ เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังสามารถแปรไปตามความใกล้ชิดของบทบาทเหล่านี้ได้

จากตารางที่ 76 (ดูภาคผนวก ค) จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง มีรูปแบบดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.3.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาตามความใกล้ชิด

ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามความใกล้ชิด

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้

บังคับบัญชาทั้งที่มีความใกล้ชิดและไม่มีความใกล้ชิดกับตน มีรูปแบบดังตาราง

ที่ 77

ตารางที่ 77 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา
ตามความใกล้ชิด

77.1 ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	80.8
2.	คำขยาย+ชื่อ	11.5
3.	วลีแสดงความรู้สึก	7.7

77.2 ผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	55.1
2.	คำนำหน้า+นามสกุล	12.7
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	9.3
4.	นามสกุล	6.7
5.	คำนำหน้า ยศ	5.1
6.	อ./ต.+นามสกุล	4.2
7.	วลีแสดงความรู้สึก คำนำหน้า+ชื่อ	0.9

จากตารางที่ 77 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกับตนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งได้แก่ ชื่อ เช่น Alex (อเล็กซ์) แต่เมื่อพิจารณาปริมาณการใช้ ชื่อ เป็นคำเรียกขานนั้น ผู้บังคับบัญชาจะใช้ ชื่อ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตนมากกว่าผู้บังคับบัญชาที่ไม่มีใกล้ชิดกับผู้ใต้บังคับบัญชาเมื่อเปรียบเทียบกันคือ ร้อยละ 80.8 ซึ่งมากกว่า ร้อยละ 55.1 ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ ที่ปรากฏดังแสดงในตาราง 58.1 และ 58.2 มีการใช้แต่ละรูปแบบต่างกันไปตามความใกล้ชิดที่ผู้บังคับบัญชามีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาของตนดังนี้คือ คำขยาย+ชื่อ เช่น Ma pauvre Hortense (ออร์ตองส์ที่น่าสงสาร) เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้

บังคับบัญชาที่ใกล้ชิด วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie เป็นคำเรียกขาน
 ที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดมากกว่าใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่
 ไม่ใกล้ชิดกับตน สำหรับ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Diouf (คุณดีอูฟ)
อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Commandant (ผู้บังคับบัญชา) นามสกุล เช่น Diouf (ดีอูฟ)
คำนำหน้า เช่น Madame (คุณนาย) ยศ เช่น Sergent (สิบเอก) อาชีพ/
 ตำแหน่ง+นามสกุล เช่น Docteur Zellmeyer (ดอกเตอร์แซลเมเยอร์) และ
คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Monsieur Rolland (คุณโรแลนด์) เป็นคำเรียกขาน
 ที่ผู้บังคับบัญชาเรียกใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิดกับตน

ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียก
 ผู้บังคับบัญชาตามความใกล้ชิด

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชา
 ใช้เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกับตน มีรูปแบบดังตารางที่ 78

ตารางที่ 78 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชา
 ตามความใกล้ชิด

78.1 ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง

78.2 ผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	วลีแสดงความรู้สึก	31.0
	คำขยาย+ชื่อ	31.0
2.	ชื่อ	20.7
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	13.8
4.	คำนำหน้า	3.5

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	อาชีพ/ตำแหน่ง	58.3
2.	คำนำหน้า+อ./ต.	15.5
3.	คำนำหน้า	10.1
4.	ยศ	6.0
5.	คำขยาย+คำนำหน้า	4.7
6.	คำนำหน้า+นามสกุล	3.0
7.	อ./ต.+นามสกุล	1.8
8.	คำนำหน้า+ชื่อ	0.6

จากตารางที่ 78 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกับตนนั้นมีการใช้ที่แตกต่างกัน ดังนี้คือ ผู้ใต้บังคับบัญชาจะเรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตนด้วย วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie และ คำขยาย+ชื่อ เช่น Pauvre Violaine (วิโอลแลนที่น่าสงสาร) มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง (ร้อยละ 31.0) และ ชื่อ เช่น Violaine (วิโอลแลน) มีการใช้เป็นอันดับสอง แต่เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิดกับตนก็จะใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Docteur (ดอกเตอร์) Professeur (ศาสตราจารย์) มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คือ ร้อยละ 58.3 ในขณะที่ผู้ใต้บังคับบัญชาก็ใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตนเหมือนกัน แต่มีการใช้ที่น้อยกว่า คือ ร้อยละ 13.8 เช่นเดียวกับ คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) ซึ่งผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิดกับตน (ร้อยละ 10.1) มากกว่านำไปใช้เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตน แสดงให้เห็นว่า อาชีพ/ตำแหน่ง และ คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิดกับตน ในขณะที่ วลีแสดงความรู้สึก คำขยาย+ชื่อ และ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตน สำหรับคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกเฉพาะผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิดกับตน ได้แก่ ยศ เช่น Brigadier (สิบตำรวจเอก) คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Chère Madame (คุณนายที่รัก) คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Madame Braud (คุณนายโบรด์) อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เช่น Docteur Zellmeyer (ดอกเตอร์แซลเมเยอร์) คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Mademoiselle Rose (คุณโรส) และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le Ministre (ท่านรัฐมนตรี) ซึ่งมีการใช้มากเป็นอันดับสอง

5.3.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนตาม ความใกล้ชิด

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกันใช้เรียกขานกันและกัน มีรูปแบบดังตารางที่ 79

ตารางที่ 79 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานกัน
ตามความใกล้ชิด

79.1 ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	83.8
2.	คำขยายฯ+ชื่อ	3.9
3.	อาชีพ/ตำแหน่ง	3.3
	วลีแสดงความรู้สึก	3.3
4.	คำขยายฯ+อ./ต.	2.2
5.	อ./ต.+ชื่อ	1.1
6.	คำนำหน้า	0.6
	นามสกุล	0.6
	อ.ต./นามสกุล	0.6
	ชื่อ+นามสกุล	0.6

79.2 ผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	45.4
2.	คำขยายฯ+ชื่อ	16.5
3.	คำขยายฯ+อ./ต.	15.4
4.	อาชีพ/ตำแหน่ง	9.3
5.	คำนำหน้า+ชื่อ	4.1
	คำนำหน้า+นามสกุล	4.1
6.	นามสกุล	3.1
7.	คำนำหน้า	2.1

จากตารางที่ 79 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานทั้งที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิด มีรูปแบบที่เหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ แต่มีปริมาณการใช้ที่แตกต่างกันดังนี้คือ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง แต่จะใช้ในหมู่เพื่อนใกล้ชิดกัน (ร้อยละ 83.8) มากกว่าในหมู่เพื่อนไม่ใกล้ชิดกัน (ร้อยละ 45.4) อย่างเห็นได้ชัด ส่วน คำขยายฯ+ชื่อ เช่น Mon cher François (ฟรองซัวส์ที่รัก) อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Mon Amie (เพื่อน) คำขยายฯ+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Chère voisine (เพื่อนบ้านที่รัก) คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) และ นามสกุล เช่น

Collins (โคลินส์) เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกกันในหมู่เพื่อนใกล้ชิดกันมากกว่าใช้เรียกในหมู่เพื่อนไม่ใกล้ชิดกัน วลีแสดงความรู้สึก เช่น Ma chérie (ที่รัก) อาชีพ/ตำแหน่ง+ชื่อ เช่น L'ami Jeannot (เพื่อนชองโน) อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เช่น Docteur Zellmeyer (ดอกเตอร์แซลเมเยอร์) และ ชื่อ+นามสกุล เช่น Miguel Mora (มิกุเอล มอรา) เป็นคำเรียกขานที่ปรากฏในหมู่เพื่อนที่ใกล้ชิดกันใช้เรียกขานกัน แต่ไม่ปรากฏใช้เรียกในหมู่เพื่อนที่ไม่ใกล้ชิดกัน ในขณะที่ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Monsieur Louis (คุณหลุยส์) และ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Mademoiselle Zellmeyer (คุณแซลเมเยอร์) เป็นคำเรียกขานที่ปรากฏใช้ในหมู่เพื่อนไม่ใกล้ชิดใช้เรียกขานกัน แต่ไม่ปรากฏใช้เรียกในหมู่เพื่อนใกล้ชิดกัน

5.3.4 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จักตามความใกล้ชิด

คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จักที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกันใช้เรียกขานกันและกัน มีรูปแบบดังตารางที่ 80

ตารางที่ 80 คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักกันใช้เรียกขานตามความใกล้ชิด

80.1 ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	ชื่อ	78.0
2.	วลีแสดงความรู้สึก	8.1
3.	คำขยายฯ+ชื่อ	6.5
4.	คำนำหน้า+นามสกุล	4.1
5.	คำนำหน้า	3.3

80.2 ผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง

ลำดับ	รูปแบบคำเรียกขาน	ร้อยละ
1.	คำนำหน้า+นามสกุล	25.1
2.	คำนำหน้า	20.0
3.	ชื่อ	15.4
4.	คำนำหน้า+ชื่อ	11.3
5.	อาชีพ/ตำแหน่ง	11.0
6.	ยศ	6.6
7.	คำนำหน้า+อ./ต.	4.1
8.	นามสกุล	1.5
	วลีแสดงความรู้สึก	1.5
9..	ชื่อ+นามสกุล	1.0
	คำขยายฯ+ชื่อ	1.0
10.	ยศ+นามสกุล	0.5
	คำขยายฯ+คำนำหน้า	0.5
	คำขยายฯ+คำนำหน้า+นามสกุล	0.5

จากตารางที่ 80 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จักตามความใกล้ชิดนั้น มีรูปแบบดังนี้คือ คนรู้จักที่ใกล้ชิดกันต่างเรียกขานกันด้วย ชื่อ เช่น Edmond (เอ็ดมันด์) มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งถึง

ร้อยละ 78.0 รองลงมาได้แก่ วลีแสดงความรู้สึก เช่น Mon chéri (ที่รัก) คำขยาย+ชื่อ เช่น chère Solange (โซลองซ์ที่รัก) คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Charpy (คุณชาร์ปี) และ คำนำหน้า เช่น (คุณ) Madame ซึ่งมีปริมาณที่ใช้เรียก คือ ร้อยละ 8.1 ร้อยละ 6.5 ร้อยละ 4.1 และ ร้อยละ 3.3 ตามลำดับ แต่ก็ยังคงมีปริมาณที่ใช้น้อยกว่าใช้ชื่อมาก ในขณะที่คนรู้จักกันแต่ไม่มีความใกล้ชิดกันจะใช้ คำนำหน้า+นามสกุล และ คำนำหน้า ในการเรียกขานกันมากในปริมาณที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 25.1 และร้อยละ 20.0 ตามลำดับ และมากกว่าที่คนรู้จักกันใกล้ชิดกันในเรียกขานกัน และมีการใช้ ชื่อ วลีแสดงความรู้สึก และ คำขยาย+ชื่อ เช่นเดียวกัน แต่มีปริมาณที่ใช้เรียกน้อยกว่าเมื่อเทียบกับที่คนรู้จักกันแต่มีความใกล้ชิดเรียกขานกัน แสดงให้เห็นว่า ในหมู่คนรู้จักที่ใกล้ชิดกันจะใช้ ชื่อ วลีแสดงความรู้สึก และ คำขยาย+ชื่อ เรียกขานกัน ในขณะที่ในหมู่คนรู้จักที่ไม่ใกล้ชิดกันจะใช้ คำนำหน้า+นามสกุล และ คำนำหน้า เรียกขานกัน นอกจากนี้ยังพบว่ามีการเรียกขานบางรูปแบบที่ปรากฏใช้เฉพาะในหมู่คนรู้จักที่ไม่ใกล้ชิดกัน คือ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น Monsieur Rolland (คุณโรลอง) อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Professeur (ศาสตราจารย์) ยศ เช่น Lieutenant (ร้อยโท) คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le Ministre (ท่านรัฐมนตรี) นามสกุล เช่น Lecordier (เลอคอร์ดีเยร์) ชื่อ+นามสกุล เช่น Marc Thevenet (มาร์ค เทเวอเนต์) ยศ+นามสกุล เช่น Brigadier Toukou (สิบตำรวจเอกตูกู) คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Cher Monsieur (คุณที่รัก) และ คำขยาย+คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Pauvre Monsieur Fagot (คุณฟาโกที่น่าสงสาร)

5.3.5 การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการตามความใกล้ชิด

จากการจำแนกข้อมูลคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้ชิด พบว่า คำเรียกขานที่ใช้ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการมีรูปแบบ

แตกต่างกันไปตามความใกล้ชิดที่มีต่อกันด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ก. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามความใกล้ชิด

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการที่รวบรวมได้มีการปรากฏในความถี่เพียง 30 ครั้ง จากทั้งหมด 1,756 ครั้ง จึงไม่น่าเสนอรูปแบบคำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามความใกล้ชิดในรูปตาราง คำเรียกขานที่ใช้มีรูปแบบดังนี้คือ

ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการที่ใกล้ชิดกับตนด้วย ชื่อ เช่น Jean (ชอง) มากที่สุดคือ 5 ครั้ง ใน 5 ครั้ง

ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการที่ไม่ใกล้ชิดกับตนด้วย คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) Madame (คุณนาย) มากที่สุด คือ 12 ครั้ง ใน 25 ครั้ง รองลงมาได้แก่ คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Monsieur Leclerc (คุณเลอแครก) และ คำขยาย+คำนำหน้า เช่น Chère Madame (คุณนายที่รัก) มีการใช้ในความถี่ 8 ครั้ง และ 3 ครั้ง ใน 25 ครั้งตามลำดับ ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ อีก 2 รูปแบบ มีการใช้น้อยมากเพียง 1 ครั้ง ใน 25 ครั้ง ได้แก่ ชื่อ เช่น Sylvie (ซิลวี) และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur le ministre (ท่านรัฐมนตรี)

จากรูปแบบคำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามความใกล้ชิดนั้น จะเห็นได้ว่า เมื่อผู้รับบริการมีความใกล้ชิดกับผู้ให้บริการก็จะใช้ ชื่อ เรียกผู้ให้บริการ แต่เมื่อผู้รับบริการไม่มีความใกล้ชิดกับผู้ให้บริการก็จะใช้ คำนำหน้า เป็นส่วนใหญ่

- ข. คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามความใกล้ชิด

การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการที่รวบรวมได้มีการปรากฏในความถี่เพียง 30 ครั้ง จากทั้งหมด 1,756 ครั้ง จึงไม่น่าเสนอรูปแบบคำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามความ

ใกล้เคียงในรูปตารางเช่นเดียวกับ 5.3.4 ก. คำเรียกขานที่ใช้มีรูปแบบดังนี้คือ

ผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการที่ใกล้เคียงกันด้วย ชื่อ เช่น Sylvie (ซิลวี) มากที่สุด คือ 6 ครั้ง ใน 6 ครั้ง

ผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการที่ไม่ใกล้เคียงกันด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Garçon (บ๊อย) มากที่สุดคือ 15 ครั้ง ใน 24 ครั้ง ส่วนคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ ที่ใช้มีปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับการใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง คือมีการใช้เพียง 2 ครั้ง และ 1 ครั้ง ใน 24 ครั้ง คำเรียกขานที่มีการใช้เพียง 2 ครั้งได้แก่ คำนำหน้า เช่น Monsieur (คุณ) คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Monsieur L'écrivain (คุณนักประพันธ์) คำขยาย+ชื่อ เช่น Chère Soren (โซลองที่รัก) และคำเรียกขานที่มีการใช้เพียง 1 ครั้งได้แก่ ชื่อ เช่น Sylvie (ซิลวี) คำนำหน้า+นามสกุล เช่น Madame Valentin (คุณนายวาลองแตง) และ คำขยาย+คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่น Pauvre madame Le Docteur (คุณหมอนี่น่าสงสาร)

จากรูปการใช้คำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามความใกล้เคียงจะเห็นได้ว่า ผู้รับบริการจะเรียกผู้ให้บริการที่ใกล้เคียงกับตนด้วย ชื่อ ในขณะที่ผู้รับบริการจะเรียกผู้ให้บริการที่ไม่ใกล้เคียงกับตนด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง

5.3.5 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้เคียงของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้เคียงของผู้พูดกับผู้ฟัง จะเห็นได้ว่าความใกล้เคียงเป็นปัจจัยกำหนดการใช้คำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟัง เมื่อพิจารณาจากรูปแบบคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งซึ่งแสดงว่าผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ ที่มีการใช้รองลงมา แต่มีรูปแบบต่างกันตามความใกล้เคียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การใช้คำเรียกขานระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบไม่สมมูลนั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไปผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามความใกล้เคียง

แล้วผู้บังคับบัญชายังคงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกับตนด้วย ชื่อ สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามความใกล้ชิด และโดยทั่วไปผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง แต่เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตนคำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก อาชีพ/ตำแหน่ง เป็น วลีแสดงความรู้สึก หรือ คำขยาย+ชื่อ ในขณะที่ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิดกับผู้บังคับบัญชายังคงใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานเช่นเดิม สรุปก็คือ อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามบทบาททางสังคมจะมีรูปแบบแปรไปเป็น วลีแสดงความรู้สึก หรือ คำขยาย+ชื่อ เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชามีความใกล้ชิดกับผู้บังคับบัญชาของตน

2. การใช้คำเรียกขานระหว่างเพื่อน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมมูลนั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้ว โดยทั่วไปเพื่อนเรียกขานกันด้วย ชื่อ และเมื่อพิจารณาตามความใกล้ชิดผู้พูดยังคงเรียกเพื่อนที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกับตนด้วย ชื่อ มากที่สุด สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปเพื่อนใช้เรียกขานกันตามบทบาททางสังคมจะไม่มีรูปแบบแปรไปตามความใกล้ชิด

3. การใช้คำเรียกขานระหว่างคนรู้จัก ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบสมมูลนั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้วโดยทั่วไปคนรู้จักจะเรียกขานกันด้วย ชื่อ แต่เมื่อผู้พูดเรียกคนรู้จักที่ไม่ใกล้ชิดกับตนคำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก ชื่อ เป็น คำนำหน้า+นามสกุล ในขณะที่ผู้พูดที่ใกล้ชิดกับคนรู้จักกับตนยังคงใช้ ชื่อ เป็นคำเรียกขานเช่นเดิม สรุปก็คือ ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปคนรู้จักใช้เรียกขานกันจะมีรูปแบบแปรไปเป็น คำนำหน้า+นามสกุล เมื่อผู้พูดเรียกคนรู้จักที่ไม่ใกล้ชิดกับตน

4. การใช้คำเรียกขานระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบเป็นกลางนั้น เมื่อมองภาพรวมตามบทบาททางสังคมแล้วโดยทั่วไปผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการด้วย คำนำหน้า แต่เมื่อผู้ให้บริการมีความใกล้ชิดกับผู้รับบริการคำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก คำนำหน้า เป็น ชื่อ ในขณะที่ผู้ให้

บริการที่ไม่ใกล้ชิดกับผู้รับบริการยังคงใช้ คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานเช่นเดิม
 สรุปก็คือ คำนำหน้า ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่โดยทั่วไปผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการ
 ตามบทบาททางสังคมจะมีรูปแบบแปรไปเป็น ชื่อ เมื่อผู้ให้บริการมีความใกล้ชิดกับผู้
 รับบริการ และโดยทั่วไปผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง แต่เมื่อ
 ผู้รับบริการมีความใกล้ชิดผู้ให้บริการคำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก อาชีพ/
 ตำแหน่ง เป็น ชื่อ ในขณะที่ผู้รับบริการที่ไม่มีความใกล้ชิดกับผู้ให้บริการยังคงใช้
อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานเช่นเดิม สรุปก็คือ อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งเป็นคำ
 เรียกขานที่โดยทั่วไปผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามบทบาททางสังคมจะมีรูปแบบ
 แปรไปเป็น ชื่อ เมื่อผู้รับบริการมีความใกล้ชิดกับผู้ให้บริการ

เมื่อพิจารณาคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังมากที่สุด
 สุดในแต่ละบทบาทตามความใกล้ชิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความใกล้ชิดไม่เป็น
 ปัจจัยกำหนดคำเรียกขานให้มีรูปแบบแปรไป เมื่อผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชา
 และเพื่อนเรียกขานกัน กล่าวคือ คำเรียกขานที่ใช้มีรูปแบบเช่นเดียวกับรูปแบบ
 เดิมที่ใช้โดยทั่วไปเมื่อดูภาพรวมตามบทบาททางสังคม แต่ความใกล้ชิดเป็นปัจจัย
 กำหนดคำเรียกขานให้มีรูปแบบแปรไปเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชา ผู้ให้
 บริการเรียกผู้รับบริการ และผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการ โดยที่ทั้งสองฝ่ายมีความ
 ใกล้ชิดกัน และคนรู้จักเรียกขานกันโดยที่ไม่มีความใกล้ชิดกัน